TRANSCRIPT VAN DE RAADSVERGADERING VAN GEMEENTE HAARLEM
d.d. 1 oktober 2020

---

1. Opening

De voorzitter: Vooraf wil ik u nog vragen om de Covid-maatregelen in acht te nemen. Het presidium geeft u in ieder geval in overweging om mondkapjes te dragen als u zich verplaatst hier in deze ruimte, dus als u niet zit. U heeft daar ook een mail over gekregen vandaag en u weet dat er mondkapjes beschikbaar zijn voor degenen die hem niet hebben. Dan open ik de vergadering – bij deze – en constateer ik dat er een aantal mensen nog niet aanwezig zijn, misschien nog wel komen. Zijn er mensen die we helemaal niet hebben te verwachten, misschien moet ik eigenlijk beginnen met te zeggen dat mevrouw Marceline Schopman heeft deze week in een brief met onmiddellijke ingang haar raadslidmaatschap neergelegd. Ik wil daar de volgende vergadering als ook haar opvolging aan de orde komt nog even bij stilstaan. Dus dat doe ik nu niet, maar zij zal dus niet aanwezig zijn omdat ze haar raadslidmaatschap heeft neergelegd. Zijn er anderen die wij ook niet hebben te verwachten vanavond? Onbekend. Ja, de heer Garretsen, helemaal goed. Die heeft inderdaad laten weten dat hij op artsadvies niet aanwezig zal zijn. Voor de rest zijn er nog enkele plaatsen open, de heer Drost.

De heer Drost: '…'.

De voorzitter: Dank u wel, dan weten we dat.

2. Vaststellen van de agenda

De voorzitter: Goed, daar hebben we de vaststelling van de agenda. Er is een … Ja, mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: '…' punt van orde. We hadden in het presidium ook besproken dat we deze vergadering niet meer zouden staan, maar zittend vergaderen gezien de Covid-maatregelen.

De voorzitter: Goed dat u daar nog even de aandacht op vestigt. Bij deze: blijft u gewoon zitten als u wat zegt. De camera brengt u zo goed mogelijk in beeld, maar het is voor de verspreiding van het virus beter als u gewoon blijft zitten. Niet voor de verspreiding, maar juist tegen de verspreiding van het virus is het beter als u blijft zitten en u komt toch goed in beeld. Dank u wel. Dan de agenda. Ik constateer dat de spreektijdenregeling voor deze vergadering die is neergelegd. Mijnheer Rutten.

De heer Rutten: Een punt van de orde, voorzitter, ik krijg van luisteraars thuis te horen dat ze niet kunnen verstaan wat er gezegd wordt omdat er een irritant muziekje onder de online vergadering zit.

De voorzitter: O, dan ben ik heel benieuwd welke muziek dat is trouwens, maar los daarvan …

De heer Rutten: Waarheen leidt de weg?

De voorzitter: Ja, ja. Het is nu weg, hoor ik. Goed, het is wel opgenomen. De muziek is weg, dus niet staat ons in de weg om te beginnen. Ik heb u gezegd: de spreektijden die in principe voor een uur vergadertijd bestemd zijn, zijn bij u neergelegd en ik heb met de plaatsvervangend voorzitter die zo meteen bij agendapunt 4 de leiding van de vergadering overneemt afgesproken dat hij naar bevind van zaken zal kijken of wij genoeg

hebben aan dat uur. Dan ziet u bij de agenda dat er een agendapunt 4 is waar ook een A en een B benoemd zijn, of een 1 en een 2 moet ik eigenlijk zeggen. Dat is niet terecht, het is gewoon één agendapunt, agendapunt 4, met een heel aantal stukken die u daarover heeft ontvangen.

3. Beëdiging Griffier

De voorzitter: Dan gaan we over naar agendapunt 3, dat is de beëdiging van de griffier. Het was onvoorzien, maar dit is een extra vergadering, dit is de eerste werkdag van Marnix Philips als nieuwe griffier van de gemeente Haarlem, uw griffier. Dat stelde ons in staat – die extra vergadering – om hem op de dag dat hij aan het werk ging ook meteen te beëdigen. Dat zal kort zijn, maar dat willen we nu toch doen, zodat hij ook met ingang van deze vergadering als griffier aan het werk kan, ook in de vergadering. Hij is hier aanwezig, dus ik wil vragen of hij hier wil gaan staan. Dat doen we dan toch wel staande. Dat zal ik ook doen, ik ga staan, voor de rest kan iedereen dan blijven zitten. Ja, we doen normaal gesproken staan, maar doen we het maar even met zijn tweeën. U weet, er is een hele procedure geweest. De heer Philips is uit de kandidaten die zich hadden aangemeld gekozen als degene die het meest geschikt is om griffier te zijn in Haarlem. U hebt hem ook aangesteld en wat er nu alleen nog nodig is, is dat hij de belofte aflegt. Dat ga ik nu, ik ga de belofte nu aan u voorlezen en ik verzoek u om daarna te antwoorden: 'Dat verklaar en beloof ik'. 'Ik verklaar dat ik, om tot griffier van de raad benoemd te worden, rechtstreeks noch middellijk, onder welke naam of welk voorwendsel ook enige gift of gunst heb gegeven of beloofd. Ik verklaar en beloof dat ik om iets in dit ambt te doen of te laten rechtstreeks noch middellijk enig geschenk of enige belofte heb aangenomen of zal aannemen. Ik beloof dat ik getrouw zal zijn aan de grondwet, dat ik de wetten zal nakomen en dat ik mijn plichten als griffier naar eer en geweten zal vervullen.'

De heer Philips: Dat verklaar en beloof ik.

De voorzitter: Van harte gefeliciteerd, want dan is nu aan alles voldaan. U kunt zo meteen waarschijnlijk hier gaan zitten. In ieder geval, ik zou de vicevoorzitter van de raad – de heer Van Leeuwen – willen verzoeken om hier naar voren te komen en de raad verder voor te zitten, zodat ik in staat ben om de vragen uiteraard die mij betreffen ook te beantwoorden, zonder gehinderd te worden door het voorzitten van de vergadering.

Wisseling voorzitterschap

4. Gang van zaken benoeming stadsdichter

4.1. Collegebesluit Nieuwe stadsdichter Haarlem 2020

4.2. Raadsinformatiebrief Proces benoeming en intrekking besluit benoeming stadsdichter Haarlem

De voorzitter: Dames en heren, goedenavond. Wij hebben een extra ingelaste raadsvergadering – dat gaat nog helemaal goed – en deze raadsvergadering is aangevraagd door de VVD, Hart voor Haarlem, Liberaal Haarlem en Trots Haarlem en ik neem graag met u de gang van zaken van vanavond door. Voor ik dat doe ga ik u zeggen dat in ieder geval meerdere mensen zich hadden gemeld om ook hier aanwezig te zijn, dat is de commissie van voordracht en ook de persoon in kwestie waar veel van dit over gaat. Vanwege corona-maatregelen zijn die hier niet aanwezig, maar dan weet u in ieder geval dat ze wel graag aanwezig hadden willen zijn. Wij gaan zo meteen beginnen met een eerste termijn van de raad en een geef ik eerst het woord aan de initiatief-nemende partijen, dus dat zijn de partijen die genoemd staan op de brief voor het verzoek extra raadsvergadering, dat is VVD, Hart voor Haarlem, Liberaal Haarlem en Trots Haarlem. Daarna ga ik naar

de partijen die ook schriftelijke vragen hebben gesteld, dus dat is Jouw Haarlem, Actiepartij en daarna gaan we naar de overige fracties en dan gaan we naar het college toe. Daarna komen wij aan de tweede termijn van de raad en dan gaan wij kijken of wij tot stemming kunnen overgaan. U heeft allen briefje op uw bureau gekregen waar de spreektijden instaan. Die zijn bijzonder miniem, let u daar alstublieft op. Natuurlijk ben ik als voorzitter als was in uw handen, als wij meer tijd nodig hebben dan zullen wij meer tijd moeten nemen als u daar in meerderheid achter staat. De betekent wel dat uw commissie-avond in gedrang komt, maar daar vinden wij ook met elkaar wel een oplossing voor. Maar dan weet u dat. Weest u kort en bondig, lukt dat niet dan gaan wij kijken hoe wij met elkaar verder gaan. Rest mij niets anders dan het woord te geven aan de heer Rutten van de VVD. Gaat uw gang.

De heer Rutten: Voorzitter, dank u wel. Voor de benoeming en invulling van het stadsdichterschap gelden geen formele regels. Met de samenstelling van een onafhankelijk deskundige commissie die een stadsdichter voordraagt aan het college is er ruimte voor een stadsdichterschap dat een nog breder publiek aanspreekt. Het ligt voor de hand om de commissie de schuld geven en natuurlijk zetten wij onze vraagtekens bij de rol van de commissie, die kennelijk wist van de activistische achtergrond, maar het niet haar taak vond om die te onderzoeken, maar vervolgens wel een mening ventileert over het ontslag van de stadsdichter. Maar hoe dan ook, het is natuurlijk geen kwestie van: commissie weg, probleem opgelost. Ondanks dat wat ons betreft deze commissie, na de stuitende reactie in het AD van gisteren, überhaupt niet meer geloofwaardig is. Waar het om gaat is dat het college geen enkel benul had van wat er kon gebeuren. Common sense van een dead and disgraced-toets, dat zijn ze destijds bij de politie ook vergeten toen ze Horst Tappert van Derek inhuurden voor een commercial en de man een SS-verleden bleek te hebben. Enkel en alleen het woord 'Holocaust' had daar al aanleiding toe moeten zijn. Als je dan als college spreekt met zo'n benoemde over zijn verleden en toch de benoeming doorzet dan neem je dat mee in de communicatie, dat je dat besproken hebt, dat de betrokkene daar afstand van doet en dat je daar als benoemer genoegen mee neemt en uitlegt waarom. Daar neem je vooraf verantwoordelijkheid voor. Maar nee, niet dit college, dat komt na ophef met een toelichting en dan is het volstrekt onduidelijk waar wel en niet over gesproken is met de benoemde. Het activistische verleden werd genoemd. Is dat het strafrechtdossier of ook de Holocaust-bagatellisering? De informatie van gisterenavond is daar ambivalent over. Vervolgens komt er binnen een paar uur meer boven tafel. Niet alleen het activistische verleden, maar een serie van onsmakelijkheden en weerzinwekkende uitspraken. Niet alleen van acht jaar geleden, maar van veel recentere datum. Een armzalig 'ik heb geen pijn willen doen' volstaat op dat moment niet meer. De kans die het college de benoemde wilde gunnen was voor de VVD op dat moment niet meer aan de orde, maar dat wist u wel. Het college raakte in paniek en liet op vrijdagavond via een woordvoerder aan de pers weten dat de effecten van de teksten wel waren meegenomen, maar dat je niet kan weten hoe de samenleving erover denkt. U hoort het goed: dit college weet niet hoe de samenleving over dingen denkt. Ik meen mij te herinneren dat het college bij de zoenposters heel goed leek te weten hoe de samenleving dacht over twee zoenende mannen of vrouwen, daar was dan geen draagvlak voor, maar voor een stadsdichter die de Holocaust bagatelliseert kennelijk wel. De VVD kan er met de pet niet bij. Met deze handelswijze heeft het college alles en iedereen voor de bus gegooid: de reputatie van de stad, het internationale aanzien van Haarlem, de reputatie van de benoemde, die tegen zichzelf in bescherming had moeten worden genomen, de reputatie van de benoemingscommissie en niet in de laatste plaats de reputatie van het gemeentebestuur, dat het kennelijk ook niet nodig vindt de raad rechtstreeks te informeren. Je vraagt je af of de steigers die rond de collegevleugel zijn gezet er zijn om het college te stutten. Op basis van wat wij nu weten kan de VVD niets anders dan vaststellen dat er sprake is van een aaneenschakeling van inschattingsfouten en het niet adequaat, of liever helemaal niet informeren van de gemeenteraad, waardoor wij achter de feiten aanliepen en voor gek stonden. Ernstiger is dat duidelijk is geworden dat de wethouder Cultuur, die beleidsverantwoordelijkheid heeft, volledig out of control was. De burgemeester nam stoer de

regie over, deed een dappere maar mislukte poging de schade te beperken en drukte de wethouder in de vangrail. De motie van wantrouwen die hij hiermee afgaf hoeven wij dus niet meer in te dienen. Voorzitter, wij dienen wel een andere motie in, dat is een motie van afkeuring naar de wethouder Cultuur. Als het goed is heeft de griffie die motie al binnen. Een aantal constateringen die hebben we al benoemd. De overweging dat het college wist dat Osenga onnodig grievende uitspraken voor onder andere de slachtoffers van de Holocaust had gedaan, deze kennis niet deelde in de communicatie, de wethouder Cultuur meerdere malen de vele signalen verkeerd heeft ingeschat, naast haar neerlegde of negeerde, de wethouder Cultuur de goede naam van de gemeente Haarlem lokaal, nationaal en internationaal in diskrediet heeft gebracht, de wethouder Cultuur de functie van de Haarlemse stadsdichter én de heer Osenga hiermee in diskrediet heeft gebracht, de wethouder Cultuur gebrekkig en onvolledig is geweest in haar informatievoorziening aan de raad en daarmee het functioneren van de volksvertegenwoordiging heeft belemmerd en tot slot de wethouder Cultuur de beleidsverantwoordelijk draagt voor grove onzorgvuldigheden in de voorbereidingen en de benoeming van de heer Osenga. Wij nodigen de raad uit haar afkeuring uit te spreken over het functioneren van de wethouder Cultuur rondom de gang van zaken van de stadsdichter. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Rutten, namens de VVD. Gaan we naar mevrouw Van Zetten, Hart Voor Haarlem. Gaat uw gang.

Mevrouw Van Zetten: Dank u wel, voorzitter. Als we het zo bekijken, we gingen dit jaar anders doen dan voorgaande jaren, namelijk we hebben een adviescommissie gevraagd, gevormd uit Haarlemmers met een bepaalde achtergrond, ik zal het noemen toch een beetje een elitaire club van Haarlem die het stadsbestuur zou informeren en adviseren over de nieuwe stadsdichter. Wat normaal was dat Haarlemmers mochten uitspreken en iemand mochten kiezen, dat was verleden tijd. Wat wij nu hebben meegemaakt de laatste paar dagen, ik ben eigenlijk wel – voordat ik nu helemaal ga vertellen wat ik ervan vind, want dat is wel duidelijk – ben ik wel heel erg benieuwd wat de reactie van het college is, ook op het betoog van de VVD en de vele vragen die zijn gesteld. Want als wij dit zo de afgelopen dagen hebben zien ontrollen, dit feest van de stadsdichter, dan hebben wij toch wel kunnen concluderen dat deze man eigenlijk door het college voor de bus is gegooid. Wij hebben als stad onze geloofwaardigheid toch wel een paar dagen verloren. Zelfs in het buitenland werd opgemerkt dat het stadsbestuur van Haarlem een stadsdichter had verkozen die de Holocaust in feite belachelijk maakte, het geweld verheerlijkte, de moordaanslagen in Parijs in de Bataclan ook voordeed alsof dat een toneelstuk was geweest. Wij kunnen dan niet anders concluderen dat het college heeft het natuurlijk volledig laten afweten toen het advies van de commissie kwam om hun werk te doen en deze man met zijn verleden en zijn achtergrond te controleren. Dat is wel ernstig, omdat wij inmiddels weten vanwege het verslag dat we hebben gekregen van het college, dat het college op 25 augustus al indicatie had gekregen dat er toch wel problemen waren met deze jonge beoogde stadsdichter. Pas op 10 september heeft het college het toch een keer aan de orde gesteld en ook een gesprek gevoerd. Wat wij in de krant lazen was dat vooral een tof gesprek geweest met de burgemeester en de wethouder en ik neem aan dat er aan de orde is gekomen dat hij een taakstraf had gekregen en dat hij betrokken was bij rellen. Inderdaad, ik dacht: het college vindt natuurlijk dat iedereen een tweede kans moet hebben. Daar ben ik het in feite ook best met u eens, maar het was natuurlijk niet alleen de taakstraf en de rellen, maar juist wat je ook misschien zou kunnen verwachten van een rapper, dat hij natuurlijk bepaalde straattaal had, in een bepaald milieu verkeerde en daardoor ook toch behoorlijk schokkende uitspraken heeft gedaan, althans ik denk toch wel voor een groot gedeelte van Haarlem, want wij zijn toch eigenlijk wel een hele keurige stad. Het wekte natuurlijk ook verbazing dat een stad als Haarlem het leuke, frisse idee had om met een rapper te komen. Juist dan denk je natuurlijk – en daar geef ik de VVD gewoon gelijk in – dat u toch wel een beetje de verbinding met de samenleving bent verloren door achter dit leuke idee aan te hollen.

De voorzitter: Mevrouw Van Zetten, uw spreektijd is nu al op.

Mevrouw Van Zetten: O, dan stop ik direct. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Voor iedereen in de raad: als u de motie van de VVD nog niet kon vinden, als u op refresh drukt in uw browser dan staat hij gewoon onder het agendapunt, dus dan kunt u hem allemaal lezen. Gaan wij naar mevrouw Otten van Liberaal Haarlem. Gaat uw gang.

Mevrouw Otten: Gezien mijn spreektijd wacht ik beantwoording van het college af.

De voorzitter: Oké. De heer Van den Raadt, Trots.

De heer Van den Raadt: Ja voorzitter, moeten we die vragen die al zijn ingediend dan nog een keertje hier stellen in verband met de tijd? Maar ik zal er een paar dan uitlichten. Ten eerste: je zit natuurlijk nooit in de politiek voor jezelf. Wel een opa die in een concentratiekamp is overleden, dus wat dat betreft vond ik sommige uitspraken niet prettig. Wat je dan ziet, dat er wordt gezegd: iemand moet een tweede kans hebben. Daar ben ik het helemaal mee eens. Daar stel ik ook een vraag over: kunt u duidelijk aangeven wanneer een tweede kans een tweede kans is en wanneer een tweede kans een derde en een vierde kans wordt? Daar dient Trots Haarlem ook een motie over in. Toen dit allemaal speelde vroeg ik me af: wie zit er eigenlijk in de commissie die dan deze dichter voordraagt? Dat heb ik gevraagd en toen viel het me op dat als ik nu op de link klik wie er in die commissie zit dat die hele website niet meer werkt, dus die informatie is weggehaald. Kunt u vertellen hoe dat zit of heeft dat er allemaal niks mee te maken en is dat allemaal toeval? Voor de rest: een motie van afkeuring zal Trots Haarlem indienen over het feit dat we weer constateren, ondanks dat we net hebben aangenomen dat we proactief geïnformeerd moeten worden, blijkt dat toch weer eerst de pers geïnformeerd wordt en dan pas de raad, het hoogste orgaan van de stad. Dus daar zal ik nog een motie over indienen. En een motie om de commissie van de benoeming iets diverser te maken. Er zitten nu alleen maar taalvirtuozen en cultuurliefhebbers in. Het lijkt me dat daar ook mensen in moet zitten die een hekel aan culturen hebben zodat we een beetje een evenwichtigere afspiegeling van de maatschappij krijgen. Voor de rest wens ik de dichter veel sterkte, want hij schreef dat hij niet als een gedichtje aan de muur wilde hangen, maar dat hij bekender wilde worden in Haarlem. Dat is in ieder geval wel gelukt, maar ik denk niet dat hij zou willen dat dat op deze manier was gebeurd.

De voorzitter: Dank u wel, heer Van den Raadt. Dan gaan we nu naar Jouw Haarlem, de heer Aynan. Gaat uw gang.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter. Ik zal kort zijn, want er is al veel gezegd. Een vraag in eerste termijn: heeft het college zich gerealiseerd dat de uitingen tot een storm aan negatieve publiciteit en kritiek zouden leiden? We weten immers allemaal hoe gevoelig de Holocaust ligt in de samenleving. Voorzitter, heeft het college toen ze akkoord gingen met voordracht nagedacht wat ze zouden doen? Want die storm, daar konden we natuurlijk op wachten. Ik heb de vragen schriftelijk gesteld, ik heb gevraagd ook om daar schriftelijk op te reageren. Dat is helaas niet gebeurd, maar ik wil daar een antwoord op.

De voorzitter: Dank u wel, heer Aynan. Dan gaan we naar de Actiepartij, de heer Hulster. Gaat uw gang.

De heer Hulster: Dank u wel. Actiepartij was ook nogal verbaasd dat er in het persbericht bij de benoeming van de stadsdichter niets werd gezegd over de bijzondere uitspraken die de persoon in kwestie eerder had gedaan. Maar goed, wij vonden ook dat de politiek zich verre moet houden van het beoordelen van kunst, dat

is in het verleden op verschillende manieren misgegaan en wij vinden dat we ons daar niet mee bezig moeten houden. Dan, er zijn natuurlijk uitspraken op Twitter, in de sociale media gedaan. Nu is dat een vrij recent fenomeen en dat we nu ineens mensen gaan beoordelen op wat ze allemaal gepubliceerd hebben op dit sociale medium lijkt mij wel een hele sterke wissel trekken bij ons aannamebeleid. Dus ik vind dat we daar uiterst voorzichtig in moeten zijn, ook al keuren we de uitspraken die gedaan zijn op Twitter natuurlijk volmondig af. Dan nog een tweede opmerking: als we deze maatstaven zouden gebruiken en zouden toepassen op een aantal van onze grootste kunstenaars van de twintigste eeuw dan zouden onze boekenkasten wel erg leeg worden. Dus ook daar moeten we voorzichtig mee zijn. We hebben een aantal vragen gesteld, ik zal ze niet allemaal vertellen, want ik heb ook beperkte spreektijd. In de eerste plaats heeft de burgemeester in een interview gezegd in relatie tot de persoon van de gewezen stadsdichter dat de heer Osenga tot aan de rand van de samenleving behoorde en het gevoel had minder mee te kunnen in de samenleving. De vraag is natuurlijk: wat bedoelt de burgemeester daar eigenlijk mee? Is de burgemeester het met Actiepartij eens dat het ontnemen van het stadsdichterschap de kloof om de door hem genoemde mensen dichter bij elkaar te brengen juist vergroot in plaats van verkleint? Ik licht er nog één uit: is een impliciete vereiste bij de keuze voor een stadsdichter dat zowel het werk als de persoon van een stadsdichter moet worden verenigd? Dan nog een vraag: waarom heeft het college niet allereerst de uitkomst van het raadsdebat afgewacht alvorens te besluiten of de benoeming van de heer Osenga ongedaan moest worden? Gelet op de impact van deze publieke vertoning op het privéleven van de heer Osenga: is het de burgemeester bekend of sprake is van eventuele bedreigingen aan het adres van de eerstgenoemde?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Hulster. Dan gaan wij nu naar de overige fracties. Wie van de overige fracties wil het woord voeren in deze eerste termijn? Mevrouw Leitner van D66, gaat uw gang.

Mevrouw Leitner: Voorzitter, dit had ook anders af kunnen lopen. Deze casus toont eens te meer aan hoe belangrijk het is dat bestuurders op hun dossier zitten en zich ten alle tijden bewust zijn dat anderen meekijken, want hier ging het echt goed mis. D66 is voorstander van een stadsdichter die partijen verbindt en aanzet tot een dialoog, maar laten we eerlijk zijn: de aanstelling van een nieuwe stadsdichter is normaal gesproken niet iets dat veel aandacht trekt. De meeste Haarlemmers zullen niet eens weten dat er een stadsdichter is en wij politici nemen het meestal voor kennisgeving aan. Waarom ging het dan nu zo de mist in? Een lang verhaal kort: het komt erop neer dat het college aangeeft dat de stadsdichter afstand heeft genomen van uitspraken en wij kunnen dat niet controleren. In de eerste instantie aanvaardden wij de toelichting van het college dat de kersverse stadsdichter afstand had genomen van zijn eerdere uitspraken en iedereen verdient een tweede kans. D66 als onderwijspartij wil graag zien dat mensen zich ontwikkelen en groeien in hun leven. Toen ik vervolgens door NH Nieuws via een filmopname werd geconfronteerd met de boterzachte vorm waarin er afstand was genomen vroeg ik mij af of dit dan was waar het college op doelde. Wij konden dat niet controleren en moesten noodgedwongen op dat moment onze eigen afweging maken. Desalniettemin vonden we op dat moment nog dat iedereen een tweede kans verdient. Daarna werden we geconfronteerd met nog meer uitlatingen die nog wat heftiger van aard waren en ook recenter van datum. Was hier dan ook afstand van genomen in het gesprek? Vonden ze dit voldoende vertrouwenwekkend? Wederom konden wij dat niet controleren en werden we in de positie gezet dat we op dat moment zelf de afweging moest maken: kon iemand met zulke uitspraken een geloofwaardige en verbindende stadsdichter zijn? College, u heeft deze kwestie zeer slecht gemanaged, heeft de raad voor het blok gezet. Door uw nalatigheid heeft de raad haar werk niet kunnen doen. U was nalatig op twee punten. Ten eerste dat u niet kenbaar maakte wat u wel winst en ten tweede dat u niet goed heeft laten onderzoeken wat u niet wist. En dat op een dossier waar de emoties hoog op kunnen lopen: u had beter moeten weten. Want stelt u zich eens voor dat de stadsdichter onder uw deskundige begeleiding bij zijn benoeming een stevige verklaring had doen

uitgaan waarbij helder was wat er allemaal aan jeugdzonden was begaan, dat hij persoonlijk en publiekelijk daar onomwonden afstand van nam en spijt betuigde. Dan was hij een prachtig voorbeeld geweest hoe iemand kan leren en groeien in zijn leven. Nogmaals, dit had wat ons betreft anders af kunnen lopen. En verschuilt u zich maar niet achter de benoemingscommissie, want dat die zich niet bewust zijn van hun verantwoordelijkheid in deze blijkt eens te meer uit de brief van gisteren waarmee ze het kennelijk nuttig en van toegevoegde waarde vonden om nogmaals olie op het vuur te gooien. Het gebrek aan reflectief vermogen is stuitend. College, wij nemen u dit zeer kwalijk. U heeft dit dossier zwaar onderschat en het kent alleen maar verliezers. De stadsdichter is beschadigd, Haarlem is beschadigd en de raad heeft haar werk niet kunnen doen. U stapelt inschattingsfout op inschattingsfout. Als het dan zo misging dan volgt de vraag: wie is er verantwoordelijk? Mevrouw Meijs is als portefeuillehouder verantwoordelijk voor deze benoemingsprocedure. De burgemeester lijkt meer in de lead na de benoeming. Mevrouw Meijs, waarom heeft u de leiding niet gehouden nadat er controverse was ontstaan? U maakt hiermee een kwetsbare indruk op ons en we maken ons zorgen om uw leiderschap en verwachten echt reflectief vermogen van u. Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Leitner. Welke partij wil dan het woord voeren? Mevrouw De Raadt van het CDA, gaat uw gang. Mevrouw Leitner, uw microfoon staat nog aan. Wij gaan nu dus luisteren naar mevrouw De Raadt van het CDA.

Mevrouw De Raadt: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, er zijn een aantal dingen die wij niet begrijpen. Het college wist ruim voor de benoeming van Osenga dat hij vreemde uitlatingen had gedaan, onder andere over de Holocaust, want daarom gingen ze met hem in gesprek. Alleen de daadwerkelijke tekst van het gedicht, die lazen ze pas na hun benoeming. Hoe kan dat? Gaat de wethouder altijd zo onvoorbereid een gesprek in? Wat wij ook niet begrijpen is dat er in het collegebesluit en de bijlagen nergens iets staat over het explosieve verleden van de heer Osenga. Voor wat betreft zijn celstraf is dit nog wel te begrijpen, maar voor wat betreft zijn andere uitlatingen is dat het niet. Wij snappen gewoonweg niet hoe het college heeft kunnen denken dat we zijn verleden konden verbergen. Was het niet zo veel logischer geweest om zijn foute uitspraken – als die toch al achter hem lagen – proactief naar buiten te brengen? Ook niet geheel onbelangrijk: dan had het college deze gemeenteraad niet compleet verrast en voor het blok gezet. Want het college heeft niet alleen haarzelf voor gek gezet, maar de volledige Haarlemse politiek, inclusief de raad en de ambtenarij. Wij worden hier allemaal op aangekeken. Maar wat het CDA nog het meest betreurt is dat de wethouder die met deze benoeming ongetwijfeld – want daar gaan wij echt vanuit – goede intenties had om bruggen te slaan en polarisatie tegen te gaan, maar ze heeft helaas het tegenovergestelde bereikt. Dus onze eerste vraag: wat gaat de wethouder straks doen om deze kloof tussen de groepen weer te dichten? Want wij hopen echt dat de wethouder begrijpt dat het snelle ontslag van de heer Osenga een direct gevolg is geweest van de keuzes die zij heeft gemaakt. Zij is verantwoordelijk voor dit proces en dit proces is niet goed gemanaged. Wat het CDA betreft heeft dit alles kunnen gebeuren vanwege twee redenen. Eén, de wethouder koos ervoor om de explosieve uitspraken van de dichter te verbergen en twee, de wethouder nam niet de moeite om diepgaander onderzoek in te stellen, terwijl er toch een heel aantal rode vlaggen zichtbaar waren. Volgens mij wil je de waarheid dan niet weten. Onze belangrijkste vragen: waarom heeft de wethouder behalve de gevangenisstraf ook geprobeerd de andere fouten te verbergen? Waarom heeft de wethouder ondanks alle rode vlaggen geen diepgaander onderzoek ingesteld? Is de wethouder van mening dat zij genoeg in control is om dit soort inschattingsfouten in de toekomst te voorkomen? Als laatste, dit is al de derde keer in negen jaar tijd dat het fout gaat met het benoemen van een stadsdichter. Voorzitter, waarom doen wij onszelf dit aan?

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw De Raadt. Welke fractie wil dan het woord voeren? De heer Drost, GroenLinks. Gaat uw gang.

De heer Drost: Dank u wel, voorzitter. GroenLinks kon zich in de eerste instantie goed voorstellen waarom de commissie deze voordracht deed op basis van zijn inzending en het filmpje ´Zusje van de hoofdstad´. Toen op vrijdag alle berichten boven tafel kwamen kunnen wij ook de keuze begrijpen om hem als college terug te trekken vanuit het stadsdichterschap. Voor ons is het moment wel cruciaal dat er een aantal zaken op tafel waren gekomen, dat moment. Was dat niet het moment om met de raad in gesprek te gaan bijvoorbeeld? Was dat niet het moment om even op de rem te trappen en te zeggen: ho, is dit het? Ligt alles op tafel? Zijn er misschien nog andere zaken die mogelijk spelen? Hoe kijkt de wethouder hierop terug? Hoe kijkt het college hierop terug? Überhaupt dit moment, maar we hebben ook wel echt behoefte aan: hoe kijkt u terug op dat hele proces? Deelt u het gevoel van GroenLinks dat hier meer in had gezeten en deelt u het gevoel dat het proces eigenlijk alleen maar verliezers kent op dit moment?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Drost. Mevrouw Verhoeff van de PvdA zag ik ook. Gaat uw gang.

Mevrouw Verhoeff: Dank u wel, voorzitter, wat alert van u dat u mij onthouden had. Hier zijn alleen verliezers in dit spel – of spel, in dit gebeuren – en dat betreuren wij heel erg. Wij kunnen de commissie niet aanspreken, want daar is het college ook verantwoordelijk voor, dus het college hopelijk voelt zich aangesproken als wij de commissie benoemen. Want wij vinden eigenlijk dat de commissie – en dat heeft u dus laten gebeuren door het proces wat gelopen is – Darryl Osenga heeft laten hangen. Door alleen te kijken naar zijn inzending en niet ook af te wegen wat de gevolgen van zijn benoeming voor de persoon in kwestie zou kunnen zijn, wetende wat de positie achter hem is, wetend hoe daarop gereageerd had kunnen worden is hij gewoon voor de leeuwen gegooid. Dat kun je als commissie niet zomaar – zeker niet zonder met de betreffende persoon daar diepgaand over te spreken en dat te delen met het college die hem gaat benoemen – kun je dat laten gebeuren. Dat is onfatsoenlijk, om zo met iemand om te gaan en in ieder geval onzorgvuldig. Natuurlijk zijn de Holocaust-uitspraken, zeker als je dat wil vergelijken met de slavernij, dat kan je niet zomaar doen en het is ook gewoon op een onfatsoenlijke wijze gedaan, het is kwetsend en getuigt ook daarbij van weinig kennis van zowel de Holocaust als de slavernijgeschiedenis. In beide gevallen zijn er ergere dingen gebeurd, maar hoe erg is niet in een vergelijking te vatten, doe dat niet. Dat is eigenlijk ook weer onfatsoenlijk en onzorgvuldig. Donderdag dachten wij nog: een tweede kans. Ik ga het niet meer herhalen, want dat is aan vele kanten gezegd, is dat een afweging: gun je iemand een tweede kans? En is dat ook de vraag: vind je dat afkeurenswaardig, ja of nee? Maar vrijdag ging de beer los, met enerzijds heel onfatsoenlijke woordvoering in Twitter en op andere accounts, maar duidelijk werd wel dat het onhoudbaar werd. Neemt niet weg dat toen wij al de tweets zagen die daarna boven water kwamen en ik hoop, en dat hoor ik graag van het college nog wat steviger, dat ze daar ook echt afstand van nemen. Foute opmerkingen maken over de geschiedenis, zoals Holocaust en slavernij is erg, maar de oproepen tot geweld, ook al is het in jou scene misschien niet zo erg en wordt het minder ingeschat als dat het voor de rest van de wereld is: je bent op je dertigste echt wel wijs genoeg als het goed is om in te zien, ondanks wat je in je leven heb meegemaakt, ondanks de scene waar je inzit, dat dit dingen losmaakt – omdat het publiekelijk gebeurt – die niet kunnen. Dat had ook de commissie moeten voorkomen en daarmee dus het college, want er is echter meer onderzoek nodig geweest. Eén stapje sloeg ik bijna over. In het proces, in de bom die barstte vrijdag – want het was eerst misschien een vuurtje, het werd een bom – hadden wij graag gezien dat het college al vroeg op de dag had opgemerkt: wij gaan dit nader onderzoeken, wij zien dat er meer aan de hand is dan wij hebben ingeschat. Het duurde – ondanks dat ik echt wil geloven dat achter de schermen iedereen zorgvuldig bezig was – te lang voordat een nieuwe uitspraak kwam, welke dan ook, dat had eerder gemoeten. Ik wil graag van het college weten, nu ze dit allemaal hebben

meegemaakt, gezien hebben hoe hier in de raad gereageerd wordt, hoe ze daar nu inzitten. Wees open en eerlijk. Geef aan waar het beter had gekund. Zoek uit wat voor proces er mogelijk is in de toekomst om dit te voorkomen. Dan vragen wij ook nog aandacht: wat voor nazorg is er nu voor Darryl Osenga? Het is niet alleen aan ons om uit te spreken hoe het zit. Dat is fijn hier als we met zijn allen vinden dat we dadelijk een uitspraak hebben, weten hoe de toekomst verder gaat, maar deze man is ondanks zijn eigen glazen die hij deels heeft ingegooid wel dermate beschadigd dat wij vanuit onze zorginzichten echt vragen: hoe gaan wij deze man ook helpen om echt weer op zijn poten te staan? Want deze man heeft een behoorlijk gevecht geleverd, hè? Een aantal van ons kennen behoorlijk de geschiedenis die hij heeft, hoe hij opgroeide. Deze man heeft nu even dat zetje nodig om in ieder geval weer op het niveau te komen voordat hij benoemd werd tot stadsdichter en ik vind ook dat deze man daar nog daarnaast – en ik denk dat mijn hele fractie dat ondersteunt – zelf ook nog een keertje echt heel duidelijk moet aangeven dat hij nu nieuwe inzichten heeft. Maar dat is niet aan ons om dat te eisen, het zou wel heel verstandig zijn. Dank u wel, dat was het.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Verhoeff, namens de PvdA. Mevrouw Özogul namens de SP, gaat uw gang.

Mevrouw Özogul: Er is al heel veel gezegd. Functie van een stadsdichter zou een verbindende functie moeten hebben. Door de gebeurtenissen van de afgelopen dagen heeft het juist averechts gewerkt. Maar als SP zijn wij onder andere een actiepartij en wat betreft de actie staan wij daarvoor open. Als je ervan geleerd hebt en als je je verbeterd hebt dan verdien je wat ons betreft een tweede kans en die tweede kans had ik ook graag willen geven, mits de uitspraken die naar buiten zijn gekomen acceptabel waren en dat zijn ze niet. Het ontkennen van Holocaust of slavernij is wat ons betreft niet acceptabel. Als we kijken naar het proces hier omheen denken wij dat het college, met name de wethouder en de burgemeester, hierin zeer gefaald hebben. U heeft de gemeente Haarlem geschaad, u heeft de heer Osenga geschaad en wat wij als partij van u hadden verwacht was in ieder geval uitleg bij de benoeming, een brief bij de benoeming met hetgeen wat u op dat moment wist, eventueel zoals eerder werd gezegd een brief vanuit de heer Osenga, hoe hij afstand nam en waarvan hij afstand nam. Nu zijn we een beetje paniekvoetbal gaan spelen en dan moeten wij notabene van de media horen wat er aan de hand is en dat is wat ons betreft niet acceptabel. Dan wil ik nog even iets kwijt: ik noemde net slavernij. Vinden wij net zo erg en eigenlijk zouden wij ook in Haarlem jaarlijks daar aandacht voor willen.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Özogul. De heer Smit van de OPH.

De heer Smit: Dank u wel, voorzitter. De benoemingscommissie van maar liefst acht personen is te naïef geweest en heeft zich te weinig gerealiseerd dat er vanwege de besprokenheid van de heer Osenga doorgezocht had moeten worden naar zijn profiel en zijn verleden. Zijn gedicht 'Zusje van de hoofdstad' was en is overigens mooi, vooral als hij het zelf voordraagt. Hij kan dichten. Een verbindende rol lijkt hem evenwel thans niet toe te dichten. U heeft in paniek gehandeld, u lijkt echt vervreemd van de gemeenteraad en de rol van de burgemeester vinden wij ook nu weer te pregnant en u allen treft blaam. Wij hebben in ieder geval één vraag daarbij: waarom heeft de burgemeester zich in deze zo geprofileerd? Voor een conclusie wachten wij eerst de reactie van het college af.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Smit. Zijn er nog andere fracties die het woord willen voeren in deze eerste termijn? De heer Visser, ChristenUnie, gaat uw gang.

De heer Visser: Dank u wel, voorzitter. Er zijn al veel vragen gesteld en wij zijn benieuwd naar de antwoorden van het college. Ik ga die vragen allemaal niet herhalen. Wij herkennen ons wel in het pleidooi van D66, dat

het anders had kunnen lopen. Er waren zorgelijke signalen en de selectiecommissie had hier veel beter naar moeten kijken. Maar waarom heeft het college geen fundamentelere backgroundcheck gedaan naar al die signalen? Het college heeft besloten om het verleden van de stadsdichter niet te benoemen bij de bekendmaking, omdat hij in een gesprek spijt had betuigd. Ik snap dit nog wel, maar als het college die backgroundcheck had gedaan en al die citaten had gekend dan was het misschien heel anders geweest, ook dus het niet vermelden van dat verleden. Achteraf gezien zeggen we nu – maar dat had het college eigenlijk vooraf moeten zien – was het wel goed geweest als het verleden was benoemd, want dan had de heer Osenga ook vooraf duidelijk afstand kunnen nemen en dan was die hele storm die erna ontstond misschien niet ontstaan of in ieder geval op een andere manier geweest. De ChristenUnie is het helemaal eens met het pleidooi van de PvdA, dat het goed zou zijn als de heer Osenga alsnog nadrukkelijk afstand neemt van alle uitspraken waar we het vanavond over hebben, dus de oproepen tot geweld, de uitspraken aangaande de Holocaust, et cetera. Maar hij verdient ook inderdaad de nazorg, want dit had – als het college anders had gehandeld – niet zo hoeven lopen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, de heer Visser. Volgens mij hebben wij nu alle partijen in onze gemeenteraad gehad, alle dertien raadsfracties. Dan gaan we naar de eerste termijn van het college. Wethouder Meijs, het woord is aan u.

Wethouder Meijs: Dank u wel, voorzitter en dank u wel, raadsleden, voor uw kritische noten. Ja, met de wijsheid van nu hadden we het anders moeten doen. Ja, in de kont van de koe kijkend – om het maar even heel plat te zeggen – hadden we ook anders kunnen handelen. Ik heb wel de behoefte om uit te leggen hoe het gegaan is en wat de overwegingen zijn geweest van ons om te handelen zoals we gehandeld hebben. Na eer en geweten heb ik gehandeld en naar eer en geweten zal ik u ook uitleggen hoe dat gegaan is. Bij de opdracht en de criteria voor de commissie van de stadsdichter hadden wij naast de kwaliteiten voor het zoeken naar een stadsdichter voor ogen om een andere doelgroep in deze stad te bereiken, om meer groepen te betrekken, een breder publiek kennis te laten maken met onze cultuur: een mooie cultuur in de binnenstad, mooie cultuur in de musea. Te durven kijken met lef naar andere manieren en wijzen waarop we een stadsdichter konden zoeken zagen we eigenlijk al direct hoe zij de voordracht in het zoeken naar een stadsdichter vormgaven, door middel van een ludiek filmpje. De commissie Stadsdichter is direct aan de slag gegaan daarmee. Zij kwamen met een voordracht, ook al op een hele aparte en bijzondere wijze. Ik herinner me nog goed dat ik de mail binnenkreeg: we hebben er één. En wat voor één, kijk eens. Als eerste een verwijzing naar een prachtig filmpje waar ik in ieder geval direct voor viel en kippenvel kreeg. Heel mooi, heel apart, heel creatief en met passie en liefde voor de stad gemaakt waar ik zo van hou. Maar direct daaraan zat bij deze voordracht het rafelrandje en ik durf nu te zeggen dat het een groter rafelrandje was als ik toen in kon schatten. Er zat een rafelrandje aan, dat was direct helder. Dat was voor ons en voor mij in ieder geval direct reden om in de eerstvolgende college daarover te spreken met elkaar. Ja, we hebben een stadsdichter, hij wordt voorgedragen door de commissie en alle reden om dit heel eerlijk te zijn en ook met u te delen: er zit een rafelrandje aan. Wat te doen? We hebben op dat moment – en terugkijkend betreur ik dat – kunnen wij zeggen geen diepgravend onderzoek gedaan. Ik herinner me nog levendig dat ik in de college zat en dit vertelde en dat ter plekke twee collegeleden googelden op zijn naam en zeiden: ‘O, ja, er zit een veroordeling aan. Ja, o, er zitten wel randjes aan.’ Ik heb in mijn volle overtuiging op dat moment gezegd: ‘Kijk eerst even naar het filmpje.’ Ik ben nu van mening dat we op dat moment door hadden moeten pakken, diepgaander onderzoek hadden moeten doen en dat betreur ik dat we dat niet hebben gedaan, ook in een later stadium niet. Er werd gegoogeld, maar niet diepgravend. Dat is onvoldoende geweest, ben ik direct met u eens. Vervolgens zijn wij met elkaar in gesprek gegaan later om te bespreken: we willen weten wat voor vlees we hier in de kuip hebben. Met wat voor man gaan we straks op het podium staan? Op Bevrijdingsdag, bij de

viering van Haarlem, et cetera. Wij wilden dat vertrouwen voelen, wat het vertrouwen wat de commissie, de Stadsdichterscommissie, ook had ervaren in de voordracht doen. Dat wilden we samen zelf voelen. Daarop hebben wij samen – burgemeester Jos Wienen en ik – het gesprek met hem aangegaan.

De voorzitter: U heeft een interruptie, mevrouw Meijs, van mevrouw Van Zetten, Hart Voor Haarlem.

Mevrouw Van Zetten: Dank u, voorzitter. U stelde zich voor dat u bij Bevrijdingsdag met deze rapper op een podium zou staan, maar u vermijdt 4 mei, herdenking, te noemen. Dat is juist het moment dat je van een stadsdichter een bijdrage kan vragen. Heeft u dat ook overwogen? Hoe dat zou zijn als u met deze Holocaust-ontkenner op het podium zou staan en hoe dat zou overkomen voor de Haarlemmers?

De voorzitter: Waarbij ik erop wijs dat ik even vergeten was dat u totaal geen spreektijd meer heeft, mevrouw Van Zetten. Dus alstublieft, zoals gezegd: dit is voor u een waardevol debat als raad, maar weest u kort en bondig, want er zijn nog heel veel partijen die wel spreektijd hebben. Wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Natuurlijk heb ik een aantal gedachten gehad, maar ik heb niet aan alle bijeenkomsten gedacht. Ik noem er nu twee en dat is zoals het is gegaan. Het gesprek dat wij hebben gevoerd met hem, de intentie daar was dat we van hem wilden horen of hij afstand nam en oprechte spijt van zijn gedragingen en uitingen. Daar is genoemd dat hij als stadsdichter, precies wat mevrouw Van Zetten net noemt, alleen maar kunt manifesteren onder een bepaalde artistieke vrijheid en best met een kritische blik mag zijn en ook schurend mag zijn, maar je je wel te houden hebt aan de wet- en de regelgeving …

De voorzitter: U hebt nog een interruptie.

Wethouder Meijs: … en de openbare orde en de veiligheid en absoluut geen kwetsende zaken in een publieke functie en in een voorbeeldfunctie.

De voorzitter: Ik dacht een punt te horen, maar het was nog een komma, dus nu was er wel een punt. Een interruptie van mevrouw De Raadt, het CDA. Gaat uw gang.

Mevrouw De Raadt: Dank u wel, voorzitter. Over welke uitspraken heeft u het dan precies in dat gesprek? Van welke uitspraken heeft hij exact afstand genomen toen? Want het gedicht kende u nog niet.

De voorzitter: Mevrouw Meijs.

Wethouder Meijs: Dank u wel. Dat klopt, dat gedicht kenden wij niet. We hebben ons in de eerste instantie gefocust op de veroordeling waar we kennis van hadden genomen en op de uitspraken die hij in het verleden had gedaan, waarbij vergelijkingen tussen Holocaust en slavernij gedaan waren. Maar wij kenden niet de tekst an sich. We hebben in dat gesprek kritisch gevraagd naar hem hoe hij terugkeek, in hoeverre hij spijt had van zijn gedragingen en zijn denkbeelden daarin. Hij heeft daar echt oprecht op geantwoord en groeide bij ons het vertrouwen dat hij daar spijt van had. Hij zei dat letterlijk: ‘Ik heb spijt van mijn gedragingen en ik ben gegroeid en ouder en ik kijk daar nu anders tegenaan.’ In de tijd daarna …

Mevrouw De Raadt: Nog even een vraag, voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw De Raadt, het CDA. U mag gewoon naar mij zwaaien, hoor, dan geef ik u het woord.

Mevrouw De Raadt: Hoe kunt u nou zeggen dat hij afstand heeft genomen van bepaalde teksten en spijt had van bepaalde teksten als u zelf die teksten helemaal niet kende?

De voorzitter: Mevrouw Meijs.

Wethouder Meijs: Dan verspreek ik me als ik zeg dat hij afstand nam van bepaalde teksten. Wij hebben gezegd in algemene termen: er zijn in jouw verleden uitspraken geweest die mensen hebben gekwetst, je bent veroordeeld geweest. Neem je daar afstand van? Je kunt in een rol als stadsdichter geen uitspraken doen waarbij je grote groepen gekwetst, je kunt geen vergelijking trekken tussen ernstige historische verschrikkelijke zaken, die zijn niet te vergelijken. Dat is precies wat mevrouw Verhoeff net zei. Dat zijn onvergelijkbare zaken. Wij hebben in algemene zin daarover met elkaar gesproken. We hebben geen details gevraagd en de heer Osenga heeft op dat moment ook niet uitvoerig stilgestaan bij welke teksten of welke zaken. We hebben gesproken over de veroordeling, dat was de koker waar wij in zaten en dat was de blik die wij inzaten. Ik denk dat – met de kennis die ik nu heb, dat heb ik net al gezegd – dat is een bepaalde focus geweest, een bepaalde blinde vlek die gericht was op die veroordeling: hoe kijk je daar terug, heb je daar spijt van? Dat is hetgeen waar wij over in gesprek raakten. In dat … Ik zie een interruptie.

De voorzitter: Ja, ik zie ook een interruptie en ik ga de heer Aynan zo het woord geven, ik neem wel even de raad mee dat wij oorspronkelijk hadden beoogd om over tien minuten klaar te zijn. Ik constateer dat we dat niet gaan redden, dan weet u dat alvast, dan weet de griffie het ook alvast en volgens mij heeft het ook uw goedkeuring als voltallige raad om dit debat wel ordentelijk met elkaar te voeren, dus dan weet u dat alvast. De heer Aynan met een interruptie. Gaat uw gang.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter. Het wordt steeds onduidelijker met mevrouw Meijs. Op 25 augustus, namelijk in het collegeoverleg, staat letterlijk, en dan lees ik het even voor: ‘Deze mededeling hield in – want u deed een mededeling – dat er een strafrechtelijke veroordeling van de beoogde stadsdichter naar boven is gekomen.’ Tot daaraantoe, want u focust zich daarop. Maar vervolgens: ‘Tevens kwam in het college ter sprake dat op het internet een uitsprak voor kwam over de vergelijking tussen de Holocaust en de slavernij.’ Dan ga ik verder: ‘Naar aanleiding hiervan zijn op dat moment nog geen conclusies getrokken.’ Voorzitter, mevrouw Meijs toont op dit moment absoluut geen zelfreflectie. Sterker nog, u durft hier te zeggen dat het ging om een koe in de kont kijken. Voorzitter, dit was 25 augustus, u keek de koe recht in de ogen en vervolgens trekt u de conclusie: joh, we gaan er niks mee doen. Verklaar dat eens even, want daar gaat het over.

De voorzitter: Wethouder Meijs, het woord is aan u.

Wethouder Meijs: Ik snap u en ik begrijp het en ik kan de film zo terugdraaien. Natuurlijk zal ik als eerste hier zeggen, en dat heb ik ook al gezegd: er was op dat moment geen diepgaand onderzoek gaande. We hebben daar ook geen opdracht toe gegeven, we hebben het zelf ook niet gedaan, ik heb het ook niet gedaan. Ik heb me gefocust op de veroordeling en getracht dat voor te stellen: hoe kan dat, hoe gaan we hiermee om, hoe krijg je iemand toch in een benoeming, kan dat, klopt dat, et cetera? Ik wilde geen rechter zijn, want hij had al rechtspraak gehad. Hij was veroordeeld en ik gunde deze man een tweede kans.

De voorzitter: Nog een tweede interruptie van de heer Aynan en daarna een interruptie van mevrouw Leitner.

De heer Aynan: Wat mij betreft is de veroordeling juist van een mineur belang, het gaat om de uitspraken rond om de Holocaust. Die uitspraken, mevrouw Meijs – voorzitter, sorry – die uitspraken die zijn direct

gelieerd aan zijn raptekst en die had u gewoon zo op kunnen zoeken. U schrijft ook in de raadsinformatiebrief dat er dus ook onderzoek op internet is gedaan. Wat heeft u dan naar boven gebracht? En waar ging dat gesprek inderdaad met de heer Osenga over? Want anders kan ik me niet voorstellen wat voor gesprek u gevoerd heeft en inderdaad, dat zeggen de anderen ook, waarvoor excuses is aangeboden. U moet echt even met meer inhoud komen, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Aynan. Nemen we gelijk de interruptie van mevrouw Leitner, D66, mee.

Mevrouw Leitner: Dan toch ook maar: u spreekt in de eerste persoon meervoud steeds. Maar u bent toch zelf verantwoordelijk? Wat bedoelt u? U lijkt ook het steeds buiten uzelf te leggen: er zat een rafelrandje aan deze persoon. U spreekt in de eerste persoon meervoud. Daar heb ik moeite mee, graag uw reactie daarop. En waar ik erg van schrik is dat collegeleden in de vergadering gaan googelen op een naam en u had dat blijkbaar zelf nog niet gedaan op dat moment. Daar schrik ik gewoon heel erg van.

De voorzitter: En dan nog een interruptie daarbij van de heer Rutten en daarna gaan we naar wethouder Meijs.

De heer Rutten: Aanvullend op de interruptie van mevrouw Leitner over die collegevergadering. Vindt de wethouder het kies om uit de school te klappen over wat er in de collegevergadering wordt besproken en gedaan?

De voorzitter: Wethouder Meijs, het woord is aan u.

Wethouder Meijs: Twee dingen. Volgens mij heb ik direct, mevrouw Leitner, gezegd: ‘ik’. ‘Ik heb daar spijt van’. Tegelijkertijd, we spreken hier altijd met één mond, maar dat is meteen heel formalistisch, want dan betrek ik al mijn collega’s. ‘We’ zijn het college. Maar ik heb hier nu het woord. Als tweede de verkokering, de focus, dat is een antwoord op de heer Aynan. Ja, we hebben in een kokervisie gezeten op die veroordeling en dat heeft niets te maken met dat ik geen oog zou willen hebben voor vergelijkingen tussen slavernij of Holocaust, helemaal niet. Op de heer Rutten: uit de school klappen, dat zou inderdaad niet mogen, maar ik heb wel de behoefte om uit te leggen hoe het gegaan is, voor mij. Om u te vertellen in wat voor positie ik stond, in wat voor overtuiging ik zat en in wat voor afwegingen we zaten, ik zat. Het is not done om iets van de collegetafel te vertellen, maar ik denk om het beeld scherp te houden, wat hier gebeurd is, hoe het gebeurd is en vooral u te laten begrijpen in wat voor overtuiging of in wat voor koker of in wat voor blik ik gezeten heb – we hebben gezeten – geef ik een klein inkijkje.

De voorzitter: Dan hebben zowel de heer Rutten als de heer Aynan als de heer Van den Raadt zich nog gemeld voor een interruptie. Ik wijs op de mogelijkheid van een tweede termijn. Zoals ik net zei: wij zouden eigenlijk over vijf minuten klaar zijn. Dus alstublieft, geeft u het college ook de mogelijkheid om te antwoorden, dan kunt u natuurlijk ook nog aanvullende vragen of interpretaties van het college in de tweede termijn aan de orde brengen. Maar nu eerst toch wel het woord aan de heer Rutten, van wie ook officieel de spreektijd al op is, maar zoals ik al had gezegd: ik zal coulant zijn. Daarna de heer Aynan en daarna de heer Van den Raadt. De heer Rutten, VVD.

De heer Rutten: Voorzitter, de wethouder zegt: ik heb het woord. Maar beseft de wethouder ook dat zij verantwoordelijk is?

De voorzitter: De heer Aynan.

De heer Aynan: Voorzitter, u heeft het hier over een kokervisie en dat u zich daarom richtte op de veroordeling. Maar mist u nou echt alle realiteitszin? Want u weet toch – en u zou moeten weten – dat de Holocaust uiterst gevoelig ligt in onze samenleving? Had u zich niet daarop moeten focussen?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Aynan. De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Voorzitter, de wethouder klapt een beetje uit de school. Dat is prima natuurlijk. U zegt de hele tijd: 'wij' zaten in die kokervisie. U was daar bij dat gesprek met de professional, burgemeester Jos Wienen. Heeft die nog hulp kunnen bieden of heeft u dat gesprek hem alleen laten doen?

De voorzitter: Dank u wel. Wethouder Meijs, het woord is aan u.

Wethouder Meijs: Op het laatste: wij hebben samen dat gesprek gevoerd. Op de verantwoordelijkheid waar u op doelt, de heer Rutten: ja, ik ben de verantwoordelijk wethouder voor Cultuur en ik ben verantwoordelijk voor hoe het uiteindelijk gelopen is. Maar 'we' als het college hebben hier een besluit in genomen, dus dat is voor ons allemaal. Maar ik ben de wethouder van Cultuur. Met de kennis van nu – dat zeg ik nog maar een keer, ook richting mijnheer Aynan – met de kennis van nu zou ik ook dieper graven. Ik zou ook meer willen weten. Dat is toen niet gebeurd en dat betreur ik en daar heb ik spijt van, dat heb ik gezegd. Maar dat is allemaal met de kennis van nu. We hebben ons toen wel gerealiseerd en voorbereid op het bekendmaken. We hebben ook mijnheer Osenga geholpen in het voorbereiden en het bekendmaken van hem als stadsdichter, om hem de kans te gunnen en te geven om een verklaring te geven. Die overtuiging hadden we vooraf, die hebben we toen met hem gedeeld en die is daarna – nou ja, u heeft gezien hoe het gelopen is. Er allemaal van uitgaande dat we zouden handelen vanuit een eerlijkheid en een openheid hebben we ook overwogen: gaan we u wel of niet vooraf meenemen over zijn verleden? Dat is echt een discussiepunt bij ons geweest. Wij zijn ervan overtuigd geweest om dat niet te doen om niet vooraf al een teken of een waardering op zijn benoeming te plaatsen. We wisten natuurlijk dondersgoed dat direct die veroordeling op tafel zou liggen.

De voorzitter: Ik zie ondertussen een viertal interrupties. Ik heb net gevraagd – een vijftal – maar ik heb net gevraagd om wat dingen op te schorten tot een tweede termijn, want we hebben ook nog een commissie-avond voor de boeg. Dus u ziet mij ook, ik wil dit debat in goede orde leiden. Als de interrupties echt kort, puntig zijn over waar het nu over gaat en verhelderende vragen. Ik zie iedereen ja knikken. Dan gaan we een vijftal korte en puntige interrupties krijgen en de heer Aynan zwaaide als eerste naar mij.

De heer Aynan: Voorzitter, ik zou bijna willen zeggen, ik heb er respect voor u dat u Osenga een tweede kans wilde gunnen. Maar juist dan dien je heel goed te kijken naar wat er gebeurd is, wat de uitspraken zijn geweest en dat dien je weloverwogen te doen en daar dien je echt samen – want daar waren mijn vragen op gericht – dan dien je daar ook gewoon samen een goed plan voor te timmeren. Overigens, u zegt: ja, we moesten snel aan het werk. U wist dit 20 augustus al, hè?

De voorzitter: Dit was dus niet mijn definitie van kort en puntig.

De heer Aynan: Waarom heeft u daar ruim een maand over gedaan?

De voorzitter: Waarom heeft u er zo lang over gedaan? Mevrouw Van Zetten zwaaide.

Mevrouw Van Zetten: De kennis van nu. Maar mijn vraag is aan u: bent u dan helemaal niet bekend met de rapcultuur? Want het was gewoon duidelijk: u focuste inderdaad op de veroordeling, het in brand steken van

weet ik veel wat bij een rel, maar het ging natuurlijk juist om die straattaal. Hoe kom je over? Ik begrijp niet dat dit college niet op de hoogte is van iets wat iedereen die naar de radio luistert en het nieuws volgt van alledag kan weten. Hoe zit dat met deze wethouder van Cultuur?

De voorzitter: Mevrouw Otten.

Mevrouw Otten: Ik heb een verhelderende vraag. U zegt: wij bereiden voor met de dichter om een verklaring voor te bereiden. Waar zou hij een verklaring op moeten geven? Op het feit dat hij vastgezeten heeft of op zijn uitspraken?

De voorzitter: We zamelen ze allemaal even in. De heer Visser.

De heer Visser: Ook een verhelderende vraag. Het college heeft besloten het niet te benoemen in het persbericht, het verleden. Daar is uitgebreid over gesproken. Mijn vraag is: is daar ook al uitgebreid over gesproken met de heer Osenga? Want ik kan me voorstellen dat het college misschien ook wel …

De voorzitter: Uw vraag is duidelijk, mijnheer Visser.

De voorzitter: Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul: Waarom heeft de wethouder, toen zij dit wist, eigenlijk niet in vertrouwelijkheid de raad hierover geïnformeerd?

De voorzitter: De heer Rutten.

De heer Rutten: Voorzitter, dank u wel. De wethouder zegt: ‘we’ hebben besloten het niet te delen met de raad. De VVD is benieuwd wie ‘we’ is.

De voorzitter: Mevrouw Leitner.

Mevrouw Leitner: De wethouder lijkt in haar verhaal steeds terug te willen komen op dat de benoeming niet goed is gegaan en dat met achteraf gezien deze benoeming. U lijkt nog niet, in ieder geval ik heb het niet gehoord, te beseffen dat u door uw handelen ook deze persoon heeft beschadigd.

De voorzitter: En dan de heer Van den Raadt tot slot.

De heer Van den Raadt: Ik zou toch nog wel graag wat meer willen horen over de steun die u heeft gekregen van de burgemeester, die misschien wat beter op de hoogte is en meer door de wol geverfd. Dat u dan aankondigt: hoe gaan we die benoeming doen? Is daar besloten dat dan u dat bekend ging maken of dat de burgemeester dat ging doen?

De voorzitter: Wethouder Meijs. O, mevrouw De Raadt, CDA, tot slot.

Mevrouw De Raadt: Dank u wel, voorzitter. Ik heb toch wel moeite met de uitdrukking: met de wijsheid van nu. Want op die manier kun je natuurlijk alles wel afdoen, maar wat mij betreft gaat die uitdrukking alleen op voor iets wat je ook echt niet had kunnen weten. Alleen in dit geval was natuurlijk een simpele Googlesearch voldoende geweest om alles te kunnen weten. Dus wilt u daar nog even op reflecteren? Ik zou het dan in die

zin ook wel waarderen als u dat intrekt met de wijsheid van nu, maar gewoon zegt: ik had het toen moeten weten, omdat het zo makkelijk was geweest om erachter te komen.

De voorzitter: Dank u wel voor al deze interrupties. Ook weer even voor u allen: de spreektijden van Hart Voor Haarlem, VVD, Jouw Haarlem en CDA zijn op. En daar gaan sommige mensen dan wat moeilijk naar mij van kijken als ik die wel het woord geef, maar ik heb al gezegd: wij lopen uit de tijd, u vindt het met elkaar belangrijk. Dus ook die mensen geef ik de kans om kort en puntig te reageren, dus dan weet u dat. Wethouder Meijs, het woord is aan u.

De heer …: Een punt van orde. Hoe zit het met spreektijd van het college?

De voorzitter: Die hebben nog 2 minuten. Of 1 minuut 30, denk ik nu. Want het was 30 seconden geleden 2 minuten. Wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Als eerste: nee, we hebben niet met hem vooraf gedeeld of we wel of niet daarin het collegebesluit over zijn benoeming zouden spreken. Dat is een besluit geweest wat wij hebben genomen. Ja, mevrouw De Raadt, ik had toen door moeten googelen. Ja, we hadden door moeten googelen. Ja, we hadden direct door moeten zoeken. Hebben we niet gedaan, daarover heb ik meteen nu al tig keer gezegd: spijt. Maar ik weet ook dat we sommige dingen niet hadden kunnen vinden. Met de kennis van nu: op vrijdag kwamen er ook uitspraken naar boven die screenshots bevatten. Die kwamen dus uit een ander gremium waar wij echt op dat moment geen weet van hadden. De vraag is ook maar of we dat in een eerder stadium hadden kunnen weten. Ja, ik zeg direct, ik ga door het stof daarvoor: dat hadden we moeten opzoeken, we hadden dat beter uit kunnen zoeken. Maar nog steeds, op dit moment zeg ik nog steeds, ik kan het alleen maar onderschrijven: wat het doel was, en ik mag hopen op nuances, op verschillen, op breder kijken naar een breder publiek in Haarlem, dat wij in discussie mogen raken. Dat was de opzet. Kunst mag schuren. Blijven praten binnen de normen van wat kan binnen de wet of binnen de veiligheid. Ik ben niet een diepgelovig mens, echt niet, maar ik hoop wel dat mijn woorden, dat andermans woorden gewogen worden, bekeken worden met een bepaalde mildheid. Het luisteren, maar ook vooral denk ik het verstaan van elkaar. Ik zeg het hier nogmaals voor de laatste keer: wij hebben onze lessen geleerd, ik heb onze lessen geleerd. Natuurlijk zou ik dit in de toekomst zeker anders aanpakken. Op dit moment zijn er alleen maar slachtoffers, Darryl Osenga als eerste, mensen in zijn directe omgeving weliswaar, hier, de groep voor mij, de raad die zich gepasseerd voelt, wij als college en wie weet welke mensen nog meer. Dat betreur ik.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder Meijs. Dan gaan we naar burgemeester Wienen. Het woord is aan u.

Burgemeester Wienen: Dank u wel. Een paar punten nog. In de eerste plaats: waarom bemoeit de burgemeester zich ermee? Ik vind dat enigszins merkwaardig. Als ik hoor hoe in deze raad deze zaak terecht hoog wordt opgenomen, is toch ook heel merkwaardig als mijn ambtsopvatting dan zou zijn: joh, ik bemoei me er niet mee. Er is sprake geweest van een heftig communicatieprobleem. Nadat de benoeming bekend werd brak er van alles los. Daar wordt de burgemeester ook expliciet over benaderd door de pers en het is logisch dat je dan niet wegloopt, niet zegt ‘ja hoor, moet u niet bij mij zijn’, maar dat je dan gewoon op je post staat en dat je zo goed mogelijk daarop reageert. Het heeft een zekere crisisachtige situatie en dan is het ook heel logisch dat de voorzitter van het college op zo’n moment zijn rol neemt en samen met de portefeuillehouder – want dat gebeurt voortdurend in overleg – maar betrokken is bij: hoe pakken we dit verder aan? Tenslotte is er ook nog een puur praktisch punt: het gaat allemaal heel erg snel. De wethouder zit in de commissie, daar worden vragen gesteld en daar moet op gereageerd worden. Dat betekent dat je gewoon zorgt dat je dat als college oppakt. Dan, hoe zit het met de verklaring die gegeven is door de

stadsdichter vlak nadat zijn benoeming bekend werd, waarin hij afstand neemt? U hebt in de raadsinformatiebrief kunnen lezen dat wat mij betreft – en ik ben het daarin eens met degenen die dat in deze raad gezegd hebben – de wijze van afstand nemen niet bevredigend was, onvoldoende was. Ik heb op dat moment ook gezegd: dit kan zo niet. Wij kunnen niet op deze manier twijfel laten bestaan over de vraag of hier iemand deze functie voor Haarlem gaat uitoefenen die op welke wijze dan ook zich bagatelliserend uitlaat over de Holocaust. Ik heb daarom apart contact met hem gezocht die avond en ik heb hem heel expliciet voorgelegd of hij volstrekt en geheel afstand nam van die uitspraken, daar spijt van had en ook aangaf dat hij dat absoluut van mening was: ik zal dat ook nooit meer doen. Dat heeft hij op dat moment opnieuw – want ik had hem eerder gesproken – maar toen heel expliciet over wat toen in ieder geval bekend was, namelijk die rap, heeft hij dat zeer expliciet gezegd. Op basis daarvan heb ik vervolgens een verklaring gegeven. In die verklaring – en ik herhaal dat hier, want daar is naar gevraagd vanuit uw raad – voor de gemeente Haarlem, voor dit college, voor mij persoonlijk als burgemeester is iedere bagatellisering van de Holocaust volstrekt onaanvaardbaar. Het is een gebeuren in onze geschiedenis, zo dichtbij, waar wij als het ware nog bijna een directe betrokkenheid bij hebben, waar wij een gigantische schuld hebben, een volstrekt dieptepunt in de geschiedenis. Iedere bagatellisering is onaanvaardbaar. Wat voor mij essentieel was dat was dat de stadsdichter naar mij toe daarover volstrekt evident was: ik neem daar afstand van, ik begrijp dat, het kan niet, het mag niet, het was fout, het is ook onjuist. Ik zie ook dat er een …

De voorzitter: Ik had even gewacht tot uw stukje klaar was, burgemeester Wienen. Het woord is aan de heer Smit voor een interruptie.

De heer Smit: Voorzitter, u stopte de wethouder sneller dan de burgemeester. De burgemeester zegt: wij kunnen geen twijfel laten bestaan. Klopt het dat het college die avond in vergadering bijeen was en dat dit ‘wij’ inderdaad het hele college betrof, actief aanwezig?

De voorzitter: Burgemeester.

Burgemeester Wienen: Nee, want college was die donderdagavond niet bijeen. Overigens, ik kan dat rustig zeggen, want ik ken het college, wij praten regelmatig met elkaar: voor dit college geldt dit absoluut. Wat ik mij zeer bewust was op dat moment dat was dat het bijzonder ongelukkig was dat het filmpje waarin afstand genomen werd niet die ondubbelzinnige afstandneming bevatte die naar mijn mening noodzakelijk was. Ik heb zelf wel aangegeven in de verklaring dat hij dat wel gedaan heeft, maar dat is niet terug te horen in het betreffende filmpje. Daar wordt wel van alles gezegd, er wordt gezegd ‘spijt, ik heb niemand willen kwetsen’, maar dat is niet de ondubbelzinnigheid die wat mij betreft op dat moment ook nodig was geweest, maar die overigens wel naar mij toe is geuit. Dan, voor dit college stond vast dat iemand die iets fout gedaan heeft, die een straf heeft ondergaan, die spijt betuigt, dat die ook gewoon de kans moet hebben – dat is door de wethouder net ook uitgelegd – een tweede kans krijgt en dat hij in principe daarom ook dit had kunnen doen. Dus op die donderdagavond was ons uitgangspunt nog steeds: hij heeft spijt, hij heeft onaanvaardbare dingen gezegd, hij heeft ook onaanvaardbare dingen gedaan, u kunt zich voorstellen dat voor mij als burgemeester zowel dat punt van de Holocaust als het probleem met de politie heel zwaar weegt. Ik ga iedere dag met de politie om, in mijn verantwoordelijkheid is de politie verantwoordelijk voor de veiligheid in deze stad. Het is wat mij betreft ondenkbaar dat iemand die de politie openlijk aanvalt, dat hij die functie in Haarlem zou kunnen hebben, vandaar dat ik ook zeer hechtte aan de gesprekken die gevoerd zijn met hem.

De voorzitter: Mevrouw Van Zetten, ik zie u heel duidelijk zwaaien. U was als één van de eersten door de spreektijd heen. Ik heb gevraagd om het te beperken tot een tweede termijn en volgens mij is ook de burgemeester …

Mevrouw Van Zetten: Ik heb een hele korte vraag aan de burgemeester.

De voorzitter: Heel kort dan.

Mevrouw Van Zetten: Hij vertelt dat hij een gesprek heeft gevoerd en daar kwam de Holocaust aan de orde, maar heeft u ook gevraagd: zijn er ook andere zaken geweest die ik op dit moment moeten weten? Want dan refereer ik aan het ontkennen van de moordaanslagen …

De voorzitter: Uw vraag was duidelijk.

Mevrouw Van Zetten: … In Parijs in de Bataclan.

Burgemeester Wienen: De wethouder heeft over het eerste gesprek volgens mij duidelijk gemaakt hoe dat is gegaan. Het antwoord is dus: nee. In het tweede gesprek, wat ik telefonisch heb gehad op donderdagavond, is het expliciet gegaan over de rap, die mij tot een paar minuten daarvoor onbekend was. Dan, wat het college betreft dus bleef staan: iemand neemt volstrekt afstand. Weliswaar heeft hij dat publiekelijk nog onvoldoende gedaan. Ik ben met degenen die hier gezegd hebben 'had hij daar niet meer hulp bij moeten hebben?', dat constateer ik. Dat was ook de intentie om te zeggen er: er moet een verklaring komen die zo ondubbelzinnig en duidelijk is dat er geen enkele twijfel kan blijven bestaan. Maar voordat het zover was doken op vrijdag nieuwe citaten op, althans op dat moment voor ons nieuw in het college. Citaten die redelijk schokkend waren. Sommigen daarvan die zijn door u benoemd, de meest schokkende komen uit screenshots, die waren dus niet beschikbaar op het gewone internet volgens mij daarvoor, maar waren op dat moment wel bekend. Daar hebben wij kennis van genomen en op dat moment is er geen sprake van – dat is door het drie van u gezegd – in paniek. Er is niet in paniek gehandeld, misschien zou dat kunnen, maar het is niet zo …

De voorzitter: Er is nog een interruptie van mevrouw Otten, Liberaal Haarlem.

Mevrouw Otten: Ik heb toch een vraag. Ik ken u als een enorme dossier-tijger, altijd heel goed voorbereid en ik kan me bijna niet voorstellen dat u niet dieper in deze kwestie bent gedoken. Kunt u daar wat meer over vertellen?

Burgemeester Wienen: Laat ik er dit van zeggen, dat de wijze waarop je kijkt naar wat er aan de hand is bij mij de social media niet vooropstaan. Dat is misschien jammer, dit is wat mij betreft zeker een leer. Ik ben overigens, dat moet ik ook zeggen, want daar was ik juist, op die vrijdag heb ik ook persoonlijk mij verdiept in social media. Zowel in datgene wat er op dat moment in de social media gepost werd over de benoeming over de stadsdichter, maar ook over de uitspraken die hij in het verleden gedaan heeft. Ik vond het redelijk schokkend. Het is niet helemaal nieuw, natuurlijk heb ik het vaker gezien, maar één van de redenen waarom ik niet zo actief ben op social media is inderdaad de volstrekte bagger die je dan tegenkomt. De manier waarop het vol van haat en afkeer leugens op leugens stapelt maakt dat ik ook het heel moeilijk vind om op basis van die informatie tot goede afwegingen te komen. Het heeft ook tijd gekost. Het kostte gewoon die vrijdag een flink deel van de dag om het op een rij te zetten, te kijken: wat komt waar vandaan, hoe zit dit in elkaar? Je gaat iemand niet afserveren – u heeft dat heel dat heel terecht gezegd – wij hebben een verantwoordelijkheid tot ons genomen, daar kan je van alles van vinden, maar dat hebben we gedaan. Dan laat je hem niet als een blok vallen, dan ga je kijken: hoe zit dat nou precies? Hij heeft afstand genomen, maar hoe geloofwaardig is dat in het licht van datgene wat nu allemaal naar boven komt? Dat betekent dat we niet alleen gekeken hebben naar oude uitspraken, want daarvan zou je kunnen zeggen: daar heeft die spijtbetuiging nadrukkelijk

betrekking op. Maar dat we ook gekeken hebben naar de doorgaande lijn op sociale media van uitlatingen tot 2019 en 2020.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie, de heer Aynan.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter. Ik heb nog geen antwoord op mijn vraag gekregen, maar u zegt: er waren uitlatingen op internet. Dat wist u, dat is gemeld. U bent geen deskundige, ik ook niet. Waarom heeft u niet overwogen om extern advies in te winnen? Juist omdat u van plan was ervoor te gaan.

De voorzitter: Burgemeester Wienen.

Burgemeester Wienen: Ik ben bezig met de beantwoording over A. mijn eigen rol en B. de reactie van het college na bekendmaking van wie tot stadsdichter was benoemd. Deze vraag heeft betrekking op die eerdere fase, dus ik denk dat het goed is om terug te verwijzen naar wat daar al over geantwoord is. In ieder geval, wij hebben dus vrijdag, niet in paniek, maar wel vastbesloten dat we hier snel moest handelen, dat het schadelijk was voor het imago van de stad, schadelijk was voor het imago van de betrokkene, schadelijk was eigenlijk voor alles en iedereen als we dit maar gewoon door zou laten gaan. Dus er moest snel gehandeld worden, maar ook zorgvuldig. Daar heeft de dichter recht op, daar heeft u ook recht op. Niet: o jongens, wat zien we nou toch, o jongens, meteen weer intrekken. Nee, eerst zorgvuldig kijken: van wanneer zijn die uitspraken, heeft die spijtbetuiging daar nadrukkelijk ook betrekking op? Of moet je constateren – en dat is wat het college heeft gedaan – er is een voortgaande lijn die zo lang doorgaat dat wij zeggen, gekoppeld aan de wijze waarop de spijt en afstand doen geformuleerd is, dat maakt dat er bij de mensen in het algemeen, ik heb het nu niet over de eigen appreciatie, maar ik heb het erover dat het publiek twijfel zou kunnen krijgen over: hoe oprecht is dat dan? Als er dit soort uitspraken gedaan worden die echt afschuwelijk zijn, geen enkel misverstand daarover, met name die waarin geweld aan de orde komen naast die over het Jodendom en over de Holocaust. Goed, als dan blijkt: daar is een doorgaande lijn in, de wijze van afstand nemen daarvan die roept ook vragen op. Op dat moment zijn wij als college bij elkaar gekomen – compleet, dus het hele college – op vrijdagmiddag en hebben gekeken: wat is de situatie die nu is ontstaan? Dit is wat wij hebben aangetroffen en wat is nu de adequate reactie?

De heer Boer: Van de orde.

De voorzitter: De heer Boer.

De heer Boer: Mag ik vragen, want ik hoor nu heel veel dubbelingen en dat komt het debat niet ten goede, dus ik wil u vragen, ik constateer het in ieder geval.

De voorzitter: Dus u vraagt de burgemeester of hij wil letten op dubbelingen. De heer Wienen, let u nog op uw vragen die nog beantwoord moeten worden en treedt u niet in de herhaling.

Burgemeester Wienen: Ik denk eerlijk gezegd dat de zorgvuldigheid die deze zaak verdient het ook vraagt dat je het gewoon nu op een rij zet. Nota bene wordt er mij gevraagd, opnieuw vragen die al beantwoord zijn, dus ik vind het verwijt ook een beetje merkwaardig. Ik probeer snel af te ronden, maar het is volgens mij het ook wel waard om er even goed naar te kijken: wat is hier nou aan de hand? Het college kwam op vrijdag in een extra vergadering bijeen, heeft gekeken: wat is er aan de hand, wat is er gebeurd, wat zijn die uitlatingen en wat staat ons te doen? Onze conclusie was: een geloofwaardige invulling van dit stadsdichterschap is überhaupt niet meer mogelijk, er zijn twijfels mogelijk over de aard van de spijtbetuiging. Dat betekent dat wij

de benoeming helaas moeten intrekken. Helaas, omdat dit natuurlijk niet de intentie geweest is, omdat het velen beschadigd, omdat het een beroerd proces was, maar wel denk ik op dat moment de juiste reactie. Vervolgens hebben we eerst de stadsdichter gevraagd om naar het stadhuis te komen om te horen waarom wij deze stap zetten, want hij heeft daar ook recht op. Dat was een zeer indringend gesprek, ook een heel emotioneel gesprek, een gesprek wat ook tijd genomen heeft. Waarin ook opnieuw naar voren kwam wat er aan uitspraken gevonden is, wat dat bij ons oproept, wat dat bij het publiek oproept. Ook zijn eigen emoties, zijn eigen verdriet over de dingen die hij eerder heeft meegemaakt, over alles wat hij zelf over zich heen krijgt, want dat is onvoorstelbaar. Maar de conclusie heeft hij – dat zei hij ook – begrepen. Hij zei: ik begrijp het, ik begrijp het. Daarna is hij weggegaan, ik heb contact gezocht met de voorzitter van de benoemingscommissie. Ik vond dat die er ook recht op had om te weten dat wij deze stap hadden gezet en nadat dat gebeurd was is er een persverklaring verzonden aan de pers en de raad. Tegelijkertijd, dus als u het in de pers hebt gezien komt dat omdat er kennelijk enige tijd zit tussen het versturen van zo'n bericht naar de griffie, denk ik dat gebeurd is, en het moment dat het bij u terecht komt, maar in ieder geval, onze intentie was: dit moet onmiddellijk naar de raad en dit moet ook onmiddellijk naar de pers, want er is al genoeg schade aangericht. Dan de nazorg. Zeker, het effect is gigantisch …

De voorzitter: Ik zie twee interrupties zwaaien, maar alstublieft, laten we even op de korte tweede termijn wachten, dan is het college na deze eerste termijn klaar, met uw goedvinden.

Burgemeester Wienen: Dank u wel. Het effect – dat zei ik al – is gigantisch. Met de dichter is er contact, zal er ook hierna contact zijn, want ik begrijp wat er door sommigen van u gezegd is, daar ligt ook een verantwoordelijkheid voor ons. Er is nogal wat gebeurd en natuurlijk heeft hij daar zelf verantwoordelijkheid in, maar ook voor ons is het een belangrijke kwestie dat we dat zeker ook als verantwoordelijkheid voelen om daar goed mee om te gaan. Daarnaast speelt er nog iets anders, want hoewel die twijfel mogelijk is, is er echt sprake van spijt. Ik heb vandaag nog met hem contact gehad en met hem besproken dat het hoe dan ook – en dat zeg ik ook op grond van contacten met bijvoorbeeld joodse organisaties van buiten Haarlem die daar ook contact over gehad hebben – is dit niet toch, hoe verdrietig het allemaal ook is, wat voor fouten er ook gemaakt zijn, niet toch ook een mogelijkheid om een gesprek op gang te brengen tussen groepen die normaal gesproken alleen maar scheldend en haatdragend tegenover elkaar staan? Hij is daartoe bereid, wil het ook graag, ziet zelf dat er in de wijze waarop het gegaan is ook bij hem dingen niet goed gegaan zijn, maar wat mij betreft is dit ook niet het einde van het verhaal. Want uiteindelijk zijn wij verantwoordelijk voor een samenleving waarin niet het schreeuwen van haat over en weer het laatste woord moet hebben, maar waarin we proberen om toch mensen met elkaar te verbinden. Die inzet die heeft in ieder geval dit college en daar hoop ik ook dat uw steun daarbij beschikbaar is.

De voorzitter: Dank u wel. Ik heb in ieder geval uw vingers gezien, de heer Smit, Van den Raadt en mevrouw Özogul. De aanvragers van deze extra raadsvergadering heb ik inmiddels ook digitaal contact mee gehad. Niet met alle, alleen met de hoofdaanvrager, de VVD, met name. In ieder geval, in overleg met hen willen wij streven naar een korte tweede termijn, zodat wij dan wellicht nog enkele onbeantwoorde vragen van het college beantwoord kunnen krijgen en daarna over kunnen gaan tot stemming van de moties die inmiddels zijn ingediend. Ik zie in ieder geval de heer Smit heel dringend naar mij zwaaien. Gaat uw gang, mijnheer Smit. U had de microfoon niet aan, maar u vraagt: waarom sluiten we de eerste termijn af? Omdat u die perfect in de tweede termijn kan stellen.

Mevrouw Özogul: Voorzitter, van de orde.

De voorzitter: Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul: Ik had een vraag gesteld en die is niet beantwoord.

De voorzitter: Ook dat kunt u in de tweede termijn kort aan de orde brengen. De heer Van den Raadt heeft ook nog wat toe te voegen.

De heer Van den Raadt: Een puntje van de orde. We hebben allemaal netjes vragen ingeleverd. Krijgen we daar gewoon antwoord op of krijgen we een beetje dit wazige heen en weer gepingpong?

De voorzitter: Die hele concrete vraag heb ik inderdaad nog geen antwoord op gehoord, dus die kunnen wij nog aan het college vragen in de tweede termijn. Maar dan gaan wij nu naar een korte tweede termijn. De heer Smit, OPH.

De heer Smit: Die vraag is aan de, wellicht aan het college, maar in ieder geval aan de voorzitter. Heeft u overwogen op enig moment om actief met de raad overleg te plegen? Zo nee, waarom niet? Zo ja, waarom is dat niet gebeurd?

De voorzitter: Dank u wel. Wie heeft er nog meer behoefte aan een tweede termijn? Mevrouw Özogul namens de SP, gaat uw gang.

Mevrouw Özogul: Ik had net inderdaad ook al gevraagd waarom de raad buitenspel is gezet en niet in overleg is gegaan, dan wel vertrouwelijk, toen bekend werd dat er toch wat speelde, al in augustus. Voorzitter, daarnaast wil ik ook nog opnieuw aangeven: er is veel schade aangericht. Bij de heer Osenga, maar ook voor de gemeente Haarlem. De raad is buitenspel gezet, wij hebben in de media moeten lezen hoe het allemaal zat. Vervolgens, voor dat wij aan zet waren zijn we opnieuw buitenspel gezet, is de benoeming – terecht of niet – ingetrokken en we hebben nu het debat. Dat nemen wij u in ieder geval zeer kwalijk.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Otten, Liberaal Haarlem. Gaat uw gang.

Mevrouw Otten: Ik hoor de burgemeester een mooi verhaal vertellen over een tweede kans en het gesprek aangaan. Daar ben ik het op zich uiteraard helemaal mee eens, dat is ook verbindend. Maar u dicht deze meneer een rol toe, een rol als vertegenwoordiger van Haarlem, als dichter van Haarlem en daar gelden toch net even andere normen voor. Dus ja, goed dat u als mens met hem in gesprek gaat en dat kunnen we misschien op een heel ander podium ook doen en ik geloof ook in het feit dat hij afstand neemt van de woorden, maar het is wel gebeurd en hij vertegenwoordigt een publieke rol en dit is niet verbindend. Ik zou graag van de burgemeester willen horen, toch iets scherper willen horen, hoe hij het onderscheid maakt tussen het mens zijn, maar ook het aannemen van een rol in de stad Haarlem.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van den Raadt, Trots.

De heer Van den Raadt: Voorzitter, bij de eerste termijn had ik al aan wethouder Meijs gevraagd wat nou precies de rol van de burgemeester was. Deze burgemeester zit al 34 jaar in de politiek, dat is nog langer dan de beoogd stadsdichter oud is. Wat is zijn professionele hulp geweest, adviezen en dat soort zaken? Dan zegt de burgemeester dat iedereen gelijktijdig geïnformeerd is en dat er dan misschien door de mail een verschil kan zijn tussen de pers en de raad. Nou, dat kan niet. De pers heeft het bericht ontvangen om 20:11 uur en de raad heeft het ontvangen om 20:17 uur. U kunt ook besluiten om gewoon voortaan de raad van tevoren 10 minuten eerder te laten mailen. Waarom doet u dat niet? Er wordt nu gesuggereerd dat de benoeming werd teruggetrokken, maar daar heerst bij Trots Haarlem nog enige verwarring over, want het lijkt alsof de

stadsdichter op Facebook zelf zegt dat hij er zelf mee stopt. Maar u beweert dus dat de benoeming werd teruggetrokken en niet dat de stadsdichter zelf ermee stopte?

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u. Ik heb het allemaal aangehoord en ik krijg hier toch de indruk dat we met zijn allen toe gepraat worden naar dat het voorkomen logisch is dat deze stadsdichter uit zijn positie is ontheven of zelf heeft gekozen, met lichte drang. Eigenlijk is me dat toch niet helemaal duidelijk, waar dat nou om is. We erkennen dat de uitspraken zoals die gepresenteerd zijn inderdaad afschuwelijk zijn. Je kunt van het gedicht over de Holocaust nog zeggen: dat is kunst. Wat mij betreft, wat ons betreft zijn er in kunst nu eenmaal wat andere regels dan in het debat. In het Twitterdebat kun je nog zeggen, u zegt zelf: op Twitter is gewoon heel veel bagger, gaan we daar mensen op afrekenen? Dat verbaast mij eigenlijk ook. Dus het is mij toch niet helemaal duidelijk hoe dit besluit nu gelopen is. Praat u nu gewoon een bepaalde groep in de samenleving naar de mond of gaat u nog staan achter de besluiten die u heeft genomen? Waarvan u nu ook nog zegt: wij willen verbinding brengen in de stad en we hadden eigenlijk het gevoel dat deze man juist met zijn ingewikkelde achtergrond daar een belangrijke bijdrage toe zou kunnen leveren.

De voorzitter: Dank u wel, heer Hulster. Dan kijk ik verder rond wie er behoefte heeft aan een tweede termijn. De heer Visser, ChristenUnie.

De heer Visser: Voorzitter, mijn interruptievraag was nog niet beantwoord, namelijk de vraag of met de toen beoogde stadsdichter is besproken of de raad en het publiek vooraf geïnformeerd moet worden over zijn verleden. Want het college heeft het wel besproken, maar is ook met de stadsdichter die optie besproken? Ook om het gevaar met hem te bespreken dat het een hele rel zou kunnen worden.

De voorzitter: Dank u wel. Ik zag nog mevrouw Leitner, D66. Gaat uw gang.

Mevrouw Leitner: De burgemeester bevestigt eigenlijk ons vermoeden dat hij meer in positie kwam of nam nadat er controverse was ontstaan, als manmoedige poging de schade te beperken en in ieder geval te zorgen dat er verbinding bleef in de Haarlemse samenleving. Ik denk dat het ergens ook wel iets nobels heeft dat, u gebruikte wat militaire termen daarvoor, maar de indruk ontstaat toch dat het college toch – ik spreek u even allemaal aan – te veel met zichzelf is bezig geweest, zelfbevestiging heeft willen zoeken en niet, u zegt het ook, totaal geen besef heeft laten zien van hoe de media en het internet tegenwoordig werkt, daarmee dit dossier enorm onderschat heeft. Uiteindelijk is het resultaat dat er meer polarisatie is ontstaan dan hiervoor.

De voorzitter: Mevrouw Verhoeff, PvdA. Gaat uw gang.

Mevrouw Verhoeff: Dank u wel. Ik denk dat het geen zin heeft om nu nog meer procedurele vragen te stellen, want die worden nu weer herhaald en aan de orde gesteld, dus wij gaan even meer naar de inhoud. In mijn eerste termijn – en ik zou daar toch graag even aandacht voor willen vragen – wat vindt het college nou eigenlijk? Is deze Darryl Osenga met zijn bekende verleden door deze commissie en dus daardoor mede door u voor de bus gegooid, ja of nee? Aan de andere kant, aan het eind heb ik ook nog gevraagd: iemand kan wel fout zijn, maar als het dermate uitvergroot naar buiten is gekomen, waar is de nazorg, wat gaat u daaraan doen? Daar heb ik eigenlijk nog niets over gehoord. Ik begrijp dat alle commotie, met name omdat dat vrijdag zo uit de hand gelopen is en de discussie werd natuurlijk in de fractie ook ernaast gelegd, het lijkt heel erg vreemd te worden, met name door de Twitteraccounts, dat het vooral om de Holocaust gaat. Hoe smakeloos het misschien ook gevonden mag worden, de discussie die er speelt, en ik heb al uitgelegd wat wij daarvan

vinden als fractie. Heel ernstig is met name in onze ogen ook het geweld wat opgeroepen wordt over andersdenkenden. Je vriendin die ergens iets koopt wat je niet vindt, daar ga je met een AK-47 op af, iemand die liedjes maakt die jij niet leuk vindt. Wij vragen echt: laten we het breed houden, laten we het niet alleen tot een Holocaust. Dit gaat echt over: vinden wij dat iemand – als je het aan de voorkant weet – kan zo iemand dan benoemd worden als het gezicht van de stad, als stadsdichter? Wat je verder ook van zijn kunst vindt. Maar nu zijn beiden te grabbel gegooid. Dus als de commissie – het college – niet gestaan had achter deze benoeming, maar aan de voorkant het goed had geregeld, hadden wij dan extra schade kunnen voorkomen, had deze man nog steeds foute uitspraken gemaakt? Daar kun je dan wat van vinden, maar had daar niet zo'n rel over gekomen als nu en daar maken wij ons zorgen over. Nu dat wel gebeurd is: hoe zorgt men nou dat de situatie eigenlijk voor deze man weer een beetje hersteld wordt tot het niveau van voordat hij veroordeeld werd tot het stadsdichterschap?

De voorzitter: Dank u wel. Nog andere partijen die in de tweede termijn het woord willen voeren? Mevrouw Van Zetten, bijzonder kort, want u bent echt al ver en ver over de spreektijd heen. Dus echt één kort statement kan.

Mevrouw Van Zetten: Ik was van plan een motie in te dienen, voorzitter, als u mij dat toestaat.

De voorzitter: Zeker, gaat uw gang.

Mevrouw Van Zetten: Want volgens mij is dat mijn recht. Wij constateren dat rappers en het college van Haarlem absoluut niet samengaan. Het is toch wel een zekere hoogmoed bespeur ik bij dit college door toch met deze man in zee te gaan en zeker bij de commissie die de benoeming heeft voorbereid. Wij hebben een motie van afkeuring tegen het hele college, ook gezien de bijdrage van de burgemeester, het gebrek aan vertrouwen in de raad en het voorbijgaan ook inderdaad aan het betrekken van de raad. Ik zal even de overweging oplezen. Het college heeft ruim de tijd gehad om een diepgravend onderzoek te laten verrichten naar het verleden van de beoogde stadsdichter en dat dus niet heeft gedaan, het college een risico heeft genomen met de benoeming van de heer Osenga tot stadsdichter van Haarlem, de hele gang van zaken met de deconfiture van alle betrokkenen en onze stad voorkomen had kunnen worden als het college zorgvuldig te werk was gegaan. Deze motie wordt ingediend door Hart Voor Haarlem, Liberaal Haarlem en Trots Haarlem en OPHaarlem staat in het voorportaal, die wil daar nog wat over zeggen.

De voorzitter: De heer Smit, OPH.

De heer Smit: Bij de motie gaan wij niet mee met de derde overweging, daar staat: 'Het college bewust een risico heeft genomen om de benoeming van de heer Osenga tot stadsdichter van Haarlem'. Nee, er is wel met iemand een poging gedaan om stadsdichter te worden, maar dat was niet bewust, dat was gedurfd. Dus die laten wij weg en dat betekent dat wij niet formeel op de motie staan, maar de strekking zullen steunen.

De voorzitter: De heer Rutten, VVD.

De heer Rutten: Voorzitter, dank u wel. We hebben het college gehoord, de burgemeester maakt een duidelijke knip tussen de periode voor de benoeming, de benoeming en wat er daarna gebeurt, het crisismanagement. De wethouder Cultuur was en is verantwoordelijk tot en met het besluit en die komt niet verder dan 'met de kennis van nu hadden we dit kunnen onderzoeken'. Het besef dat de wethouder het had moeten onderzoeken lijkt nog steeds niet doorgedrongen. Wij hebben geen reden gehoord om de motie in te trekken en gezien de brede afkeuring die door deze raad is uitgesproken over de wethouder Cultuur zou het

ons verbazen als de motie niet wordt aangenomen. We handhaven de motie waar we een hoofdelijke stemming voor aanvragen, omdat we de leden van de raad de gelegenheid willen geven hun eigen oordeel te vellen.

De voorzitter: Dank u wel. Een hoofdelijke stemming kan ieder lid van de raad aanvragen, dus dat zullen wij inwilligen natuurlijk. Mevrouw Leitner van D66 heeft daar een punt over te maken, denk ik.

Mevrouw Leitner: Ja, ik wil graag even de vergadering schorsen.

De voorzitter: Dan wil ik even kijken: wilt u de schorsing voor de stemming of wil u eerst nog de tweede reactie van het college?

Mevrouw Leitner: Voor de stemming, dus het college wil ik graag nog horen.

De voorzitter: Oké. De heer Aynan heeft denk ik ook een punt van orde, ga ik vanuit.

De heer Aynan: Voorzitter, ik doe even geen tweede termijn, maar ik wil een iets uitgebreidere stemverklaring. Mag dat, voorzitter?

De voorzitter: Zeker. Dan hoop ik dat het college, als eerste bij monde van wethouder Meijs, nog antwoord kan geven op de aanvullend gestelde vragen of de nog niet eerder beantwoorde vragen. Gaat uw gang, wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Dank u wel, voorzitter. Ja, er is vooraf overwogen: gaan we wel, gaan we niet de raad hierin meenemen? Niet om u daarin te passeren, maar heel erg vanuit de blik dat wij hadden geconstateerd dat als wij dat bekend zouden maken bij de benoeming hij alleen maar op dat oogpunt weer herbeoordeeld zou worden en dan doel ik op de strafrechtelijke vervolging, dat hebben we ook uitgelegd in de RIB. We hadden daar redenen toe, omdat hij A. door een rechter al veroordeeld was en wij niet opnieuw als rechter wilden spelen en u ook niet in die positie wilden brengen. Naar eer en geweten zo gehandeld. Het tweede waar u op doelt: ja, er is een kantelpunt geweest in ons vertrouwen naar hem. Dat kantelpunt was op vrijdag. Er werd net gesuggereerd: wanneer begon dat, was dat niet donderdag al? Wij hadden hier een commissievergadering waarin ik zat en pas op vrijdagochtend kwamen er ook meer uitlatingen naar boven, nieuwe uitlatingen naar boven die wij ook niet kenden, waarmee ook bepaalde zaken in een ander daglicht kwamen. Ik heb al een paar keer gezegd: ja, we hadden eerder moet zoeken, eerder onderzoek moeten doen. Maar het is maar de vraag of alles naar boven was gekomen als wij dat in een eerder stadium hadden gedaan.

De voorzitter: U heeft een interruptie, wethouder Meijs, van mevrouw Verhoeff, PvdA.

Mevrouw Verhoeff: Mevrouw Meijs, ik wil echt vragen om te beginnen bij überhaupt de benoeming, nog even los van het proces daarna. Want dat is tot nu toe steeds weggevallen en het is een uiterst belangrijk punt. Had deze man niet tegen zichzelf in bescherming genomen moeten worden of hadden wij niet, de stad zelf, wijs moeten zijn en dit gewoon niet laten gebeuren?

De voorzitter: Ik geef eerst wethouder Meijs het woord om een antwoord te geven, daarna een interruptie van de heer Smit.

Wethouder Meijs: Ik antwoordde net ook op de vraag van de heer Rutten: wat wist je wel en wat wist je niet? Wij wisten niet alles. Met de kennis die ik toen had en het gesprek wat wij hebben gevoerd vonden wij hem

benoemenswaardig, anders hadden we het niet gedaan. Als we daarover twijfel hadden gehad hadden we het ook echt niet gedaan. Je gaat niet moedwillig iets benoemen waarvan je twijfelt. We hebben elkaar echt diep in de ogen gekeken met de heer Osenga erbij en gekeken en benoembaar geacht. Dus dat is wat ik hier heb proberen uit te leggen en dat wil ik nog wel een keer herhalen, maar dat is wat het geweest is. Nu – hoewel ik aangevallen word op 'met de kennis van nu' – zou je daar misschien anders naar gekeken hebben. Maar ik heb het niet gedaan, we hebben het niet gedaan, niemand heeft het gedaan.

De voorzitter: Zoals afgesproken de interruptie van de heer Smit, die zat al te wachten. Graag kort en krachtig. Nog even waarom ik telkens zeg 'kort en krachtig'. U allen, met uitzondering van GroenLinks en SP en OPH, de heer Smit overigens, heeft geen spreektijd meer. Ook het college heeft geen spreektijd meer, dus daarom probeer ik u allemaal tot bondigheid te manen. De heer Smit, OPH.

De heer Smit: In het verlengde van de vraag die ik stelde waarom het niet met de raad is overlegd. U bent vrijdag bijeengekomen. Is toen niet op tafel gekomen om met de raad in dialoog te gaan? Laat ik die vraag op die manier concreet stellen.

De voorzitter: Wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Volgens mij heeft er al op donderdag – maar corrigeer me als het verkeerd is – volgens mij is op donderdag al aangekondigd dat er een extra raadsvergadering voor het leven geroepen zou worden en wij hebben vrijdag dat niet meegenomen in onze overwegingen, maar wij wisten al wel: er gaat een raadsvergadering aankomen. Ik wist alleen niet wanneer.

Mevrouw Van Zetten: Even ter correctie …

De voorzitter: Volgens mij, dit roept bijzonder veel reacties op. De vraag is of dat voor dit debat van waarde is.

Mevrouw Van Zetten: Nou, dat lijkt mij wel, want volgens mij, ik heb de griffier op vrijdagochtend gebeld met het verzoek om een extra raadsvergadering en toen ben ik mensen gaan bellen. De wethouder kon onmogelijk op donderdag al begrepen hebben dat er een extra raad zou komen.

Wethouder Meijs: Mijn excuus, dan heb ik de dagen door de war gehaald, maar ik wist al voordat wij als college bij elkaar kwamen om te overleggen wisten wij al dat er een raadsvergadering was aangevraagd, dat hadden we al gehoord.

De voorzitter: De heer Smit heeft een vervolgvraag en daarna staat de heer Aynan in de wacht. Maar eerst de heer Smit.

De heer Smit: Ik stel de vraag nog duidelijker: toen u het besluit nog niet op vrijdag genomen had, heeft u toen niet overwogen om het besluit uit te stellen en eerst met de raad om de tafel te gaan?

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Meijs: Wij hebben overwogen op dat moment om de damage control tot stand te brengen. Daarom, dat heeft de heer Wienen net ook uitgelegd, om snel te handelen, zorgvuldig te handelen en vrijdag dus dat statement naar buiten te brengen. Het moment, als wij hadden gezegd 'wij wachten op de raad tot de week daarna' was nog het hele weekend het allemaal nog doorgegaan. Dat was de reden waarom wij daar niet op gewacht hebben. Maar ik hecht er wel waarde aan om te zeggen dat ik er niet voor weggelopen ben. Ik

zit hier om te verantwoorden hoe het gelopen is zoals het gelopen is. Ik vlucht nergens voor en ik keer me er ook niet voor af.

De voorzitter: De heer Aynan met een interruptie. Gaat uw gang.

De heer Aynan: Heeft u toen u elkaar diep in de ogen keek de vraag gesteld: wat voor bagger komt er nog meer naar boven?

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Meijs: Op welk moment doelt u nu?

De heer Aynan: U heeft geloof ik een moment gehad waarin u elkaar diep in de ogen keek en u zei: toen was er vertrouwen. Heeft u toen op dat moment de vraag niet gesteld: kunnen we nog meer bagger verwachten?

Wethouder Meijs: Wij hebben niet op, wanneer wij met de heer Osenga gesproken en gevraagd aan hem of er nog meer is. Nee, dat hebben wij hem niet gevraagd.

De voorzitter: Oké, dan gaan wij door naar deze korte tweede termijn van het college. Gaat u verder, wethouder Meijs. Oké, de heer Wienen, gaat uw gang.

Burgemeester Wienen: Ja, er zijn een aantal vragen gesteld. Waarom niet actief met de raad overleg gepleegd op die vrijdag? Ik heb al verteld: het was een schadelijk proces voor de stad. Er was snelheid nodig, zorgvuldigheid, maar niet het idee: daar gaan we eerst nu een vergadering over beleggen met de raad. Het college nam zijn verantwoordelijkheid, omdat er snelheid geboden was.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul: Ik heb twee keer eerder gevraagd waarom er, toen er bekend werd dat het gevoelig lag, niet contact met de raad is geweest. Dus voor alle commotie. Waarom is toen niet met ons overleg gehad of er is een brief toegevoegd bij de benoeming?

De voorzitter: De heer Wienen.

Burgemeester Wienen: Daar heeft de wethouder, mevrouw Meijs, een aantal keren op geantwoord. Dus ik bedoel, ik kan het natuurlijk wel herhalen. De overweging van het college op dat moment was: wij wisten op dat moment dus veel dingen niet die later wel bekend werden. Maar datgene wat wij wisten was: afstand van genomen, spijt betuigd. Het idee was: dan gaan wij niet nu heel dit stadsdichterschap ophangen aan fouten uit het verleden. Dat is achteraf dus een ongelukkige keuze geweest, maar het is de keuze die gemaakt is.

De voorzitter: Dank u wel.

Burgemeester Wienen: Dan kom ik op de vraag …

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van de heer Smit en dat is ook één van de weinige partijen met nog spreektijd, dus de heer Smit, het woord is aan u.

De heer Smit: Burgemeester. Op donderdag wist u dat het heel moeilijk werd. Als u toen het seniorenconvent had gevraagd om vrijdagmiddag bijeen te komen voor consultatie, kunt u zich voorstellen dat het er dan had gezeten op vrijdagmiddag, dat u in ieder geval een consultatieronde had kunnen voeren?

De voorzitter: Burgemeester.

Burgemeester Wienen: Wellicht, maar ik heb u verteld hoe het was. Wij waren op donderdagavond nog in de veronderstelling dat de situatie die voor ons gold, dat die nog steeds aan de orde was. Pas vrijdag kwamen de verregaande uitspraken, nieuwe uitspraken, volstrekt onaanvaardbare uitspraken en de doorgaande lijn daarvan aan de orde.

De heer Smit: U had vrijdag kunnen …

Burgemeester Wienen: Toen heeft het college …

De voorzitter: Mijnheer Smit, u heeft het woord niet.

Burgemeester Wienen: Dat had gekund, maar wij hebben het niet gedaan, omdat wij vonden: dit moet nu niet langer duren. Wij nemen onze verantwoordelijkheid, dat hebben we eerder gedaan. Dat kan je het college verwijten, maar wij vonden: wij moeten zo snel mogelijk nu duidelijkheid schenken en niet wachten of het probleem nu bij een ander leggen. Dan, in hoeverre kan de heer Osenga als stadsdichter van Haarlem nog een verbindende rol spelen? Daar is naar gevraagd, omdat ik daar iets over gezegd heb. Het moge duidelijk zijn: niet als stadsdichter van Haarlem. De conclusie van het college vrijdag was – en dat is nog steeds de conclusie – de invulling van het stadsdichterschap is niet meer geloofwaardig, gelet op alles wat er bekend geworden is en de twijfel die daardoor ook mogelijk is geworden over de wijze van afstand nemen. Dat betekent dat als stadsdichter die rol niet gespeeld kan worden. Dus daarover zijn we het dan met elkaar eens. Maar dat wil niet zeggen dat iemand niet wel degelijk daarin een rol kan spelen, want wat er gebeurd is, hoe pijnlijk ook, hoe verschrikkelijk ook, het is tegelijkertijd ook een manier om te kijken: kunnen wij hier op één of andere manier uit dit slechte en kwade toch nog iets goeds halen met elkaar? Dan de vraag: waarom bent u tot de conclusie gekomen vrijdag – dat is een vraag van de heer Hulster – om deze stadsdichter af te rekenen op Twitterberichten en op allerlei andere berichten? We hebben zelf aangegeven: er zit veel bagger daar. Had u hem toch niet gewoon de kans moeten geven? Volgens mij hebben we het daarover gehad. De conclusie van het college was: het is de combinatie van uitspraken die verder gingen en die inderdaad ook veelomvattender waren. Dat gaat niet alleen over die ene rap over de Holocaust, het gaat niet alleen over opruien tegen de politie, maar het gaat ook over geweld gebruiken, over het ontkennen van terroristische aanslagen, het gaat over veel meer. Dat is één. En het gaat door over een langere periode tot en met het jaar 2020, waar je uitspraken niet meer van hetzelfde kaliber tegenkomt – ik wil dat ook nadrukkelijk zeggen, want er is wel degelijk verschil tussen wat je de laatste jaren tegenkomt en wat er eerder kennelijk was geweest wat uit die screenshots blijkt – maar ook in de laatste jaren zijn er nog steeds uitspraken, bijvoorbeeld daarin waar gesuggereerd wordt van dat de '…' actief is, ik noem maar een voorbeeld, waarvan wij zeiden: dit alles bij elkaar maakt dat de geloofwaardigheid weg is. Dan moet je ook de conclusie trekken: dit kan niet. Hebben we daarmee iemand voor de bus gegooid? Dat vind ik niet, wij hebben echt de wijze waarop we het bijvoorbeeld hebben gecommuniceerd, er heeft een gesprek van een uur plaatsgevonden, heel indringend, emotioneel, betrokken. Ook daarna is er contact, zullen we blijven doen. Dus ik snap de vraag van de Partij van de Arbeid, maar ik heb dat ook in de eerste termijn gezegd: wij voelen die verantwoordelijkheid en die pakken we ook op. Ik vind aan de andere kant overigens, dat moet ik er ook bij zeggen, er wordt nu gedaan alsof wij iemand het stadsdichterschap hebben opgedrongen, dat is natuurlijk ook absoluut niet aan de orde. Iemand heeft

daar met ontzettend veel ambitie en plezier, die was er trots op, die wilde voor zijn stad die rol spelen. Hij heeft gesolliciteerd en hij is geselecteerd en vervolgens benoemd. Daarna is er het één en ander gebeurd en daarom hebben wij het ingetrokken, zo simpel is het. Het is niet een kwestie van iemand voor de bus gooien.

De voorzitter: Dit leidt nu tot tal van interrupties en ik ben bang dat als ik één iemand het woord ga geven dat u allen het woord wil, dus ik zou eigenlijk voor willen stellen om over te gaan tot besluitvorming met uw goedvinden.

Mevrouw Van Zetten: Voorzitter?

De voorzitter: Ik zie nu tientallen vingers de lucht ingaan, maar wat ik zeg: volgens mij moeten dan heel veel mensen het woord hebben. Mevrouw Verhoeff, punt van de orde.

Mevrouw Verhoeff: Dan moeten we dus nu schorsen.

Mevrouw Van Zetten: Ik wil even zeggen dat …

De voorzitter: Nee, u heeft het woord niet, mevrouw Van Zetten. Mevrouw Verhoeff, zei ik. Mevrouw Verhoeff, zei ik.

Mevrouw Verhoeff: Punt van orde is dan in ieder geval dat we nu een schorsing hebben.

De voorzitter: Maar voordat wij gaan schorsen wil ik u dan nu even meenemen in de volgorde van stemming, want zoals u bij ons gewend bent gaan wij de moties in orde van zwaarte stemmen, dus dan weet u even hoe wij dat gaan doen, daar wil ik u nu in meenemen. Mevrouw Van Zetten heeft ook een punt van orde, geloof ik.

Mevrouw Van Zetten: Nou inderdaad, want ik vraag samen met mijn mede-indieners ook een hoofdelijke stemming aan. Dan weet u dat vast.

De voorzitter: Nou, dan weten wij dat vast. Dan ga ik u even meenemen. De heer Rutten heeft ook nog een punt van orde te maken, denk ik.

De heer Rutten: Ja, het punt van orde want ik wil maken is dat volgens mij de moties in volgorde van inbreng. U zei net van zwaarte, maar volgens mij krijgen we dan een discussie over de volgorde, maar is het gewoon volgorde van inbrengen.

De voorzitter: Ik was nog niet uitgesproken, dus u was iets voor uw beurt, mijnheer Rutten. Wij hebben namelijk drie moties van afkeuring, die gaan wij in volgorde van inbrengen in stemming brengen. Dus dat betekent de motie van afkeuring van de VVD als eerste, daarna de motie van afkeuring ingediend door Trots, daarna de motie van afkeuring ingediend door Hart Voor Haarlem, OPH en Liberaal Haarlem en dan komen er twee overige moties van Trots in stemming. Mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Maar dan zou het nog zomaar kunnen zijn, wat ik niet zeker weet, maar het zou zomaar kunnen zijn dat er nog een extra motie komt, dus die gaat dan gewoon als laatste? Dat wil ik wel graag weten.

De voorzitter: Dat ligt eraan of dat wantrouwen, afkeuring of treurnis is en dan komt die daarna in volgorde van indienen inderdaad. Ja, is dat helder zo? Hoe lang heeft u nodig met elkaar, geachte leden van de raad?

Tien minuten zie ik mensen gebaren. Dan gaan wij nu tien minuten schorsen. Wij gaan tien minuten schorsen en als u allen eerder terug bent dan bent u eerder terug, maar in principe gaan wij tien minuten schorsen.

Schorsing

De voorzitter: Dames en heren, geachte leden van de raad. Ik heb begrepen dat de beraadslaging tussen alle partijen en binnen alle fracties en bewegingen is afgerond. Ik heb begrepen dat er nog een motie wordt ingediend en ik heb begrepen dat die van de heer Drost van GroenLinks komt, dus dan ga ik even checken of die inmiddels verstuurd is van de heer Drost van GroenLinks naar de griffie, want dat is natuurlijk wel een vereiste, want dan kunnen we hem ook gelijk op de website plaatsen zodat alle leden van de raad en ook alle kijkers en luisteraars thuis deze motie ook kunnen zien daadwerkelijk. Dat is nog niet het geval, begrijp ik. Daar wordt hard aan gewerkt. Ja?

De heer/mevrouw: ´…´.

De voorzitter: Dat geef ik aan. Dus wij kijken nu allemaal naar de digitale snelweg tussen de heer Drost van GroenLinks, de griffie en de rest van de leden van de raad. Dus even voor u: wij zijn nog steeds op 1 oktober de extra vergadering van de gemeenteraad van Haarlem over de benoeming van de stadsdichter en het proces wat daaraan vooraf is gegaan en daarna heeft gevolgd. Wij zijn inmiddels aangekomen bij de stemming, een stemming over een inmiddels zestal moties waarvan nog de zesde onderweg is, ergens tussen de raadsfractie van GroenLinks naar de griffie en naar u allen op de website, gemeentebestuur.haarlem.nl. Ik zie nog geen … Ja, hij is nu bij de griffie aangekomen, dan gaat de griffie nu uploaden naar de website zodat u hem allemaal kunt zien. Ondertussen heeft iemand van de raad de microfoon openstaan en eet heerlijke chips, dus dat hoort u allemaal nu thuis kraken. Oké, dit was voor de komische noot. Ik moet zeggen, geachte leden van de raad – ik praat nu puur even de tijd vol – u was een bijzonder meer respectvol dan het debat wat gisterennacht heeft plaatsgevonden, dus in ieder geval complimenten aan uzelf dat u het over de inhoud heeft gehouden, over het proces, want u stijgt toch in ieder geval ver boven dat debat uit, moet ik zeggen als uw voorzitter. Daar zijn wij weer, bij de gemeenteraadsvergadering van de gemeenteraad van Haarlem. Het is 1 oktober en inmiddels staat ook de zesde ingediende motie op de website, dus als iedereen op F5 drukt of op het herlaadsymbooltje boven in de balk dan krijgt u die ook te zien. Die is ingediend door in ieder geval de fractie van GroenLinks, maar ik heb hem nog niet op mijn scherm staan, dus dat moet ik ook zelf hebben. Een korte leespauze wordt dan gevraagd door iemand van de raad. Dan gaan wij nog deze motie heel kort lezen. Ik zie de heer Aynan mij gebaren en ik snap niet zo goed wat het gebaar betekent.

De heer Aynan: Voorzitter, misschien kunt u hem ook voor de luisteraars voorlezen.

De voorzitter: Dat kan ik natuurlijk. Er wordt gevraagd …

De heer Drost: Ik kan hem ook wel even toelichten. Sorry dat ik u onderbreek.

De voorzitter: De heer Drost, indiener van de motie wil hem heel kort toelichten dan wel voordragen. Gaat uw gang.

De heer Drost: Ja, dat leek me wel een goeie. Goed, we hebben hier een natuurlijk een goede tweeënhalf uur over vergaderd. Ik denk dat we een aantal dingen constateren en gehoord hebben. Allereerst dat er commotie is ontstaan bij de benoeming, dat het proces verliezers kent, hebben wij gehoord. Dat er te laat en een niet diepgravend onderzoek gedaan is naar de stadsdichter. Er is schade ontstaan aan de stad, de commissie, de

stadsdichter en het college en dat de raad daarbij ook niet is betrokken. Dat hebben we mooi in een constatering en een overweging in de motie gegoten en daarbij hebben we gezegd dat we het handelen van de wethouder Cultuur rondom de benoeming van de stadsdichter betreuren en de gebrekkige communicatie naar raad en stad van het college.

De voorzitter: Dank u wel. Die wordt mede ingediend door PvdA, CDA en D66, zie ik. Dan heeft u hem nu allemaal gehoord. Dat verandert iets aan de volgorde van stemming die ik u zei, want ik had gezegd: motie van wantrouwen, afkeuring, treurnis en dan de overige. Dus dat betekent dat wij als volgt gaan stemmen: eerst de motie van afkeuring van de VVD, dat gebeurt hoofdelijk, zoals verzocht. Dan de motie van afkeuring van Trots. Dan de motie van afkeuring van Hart Voor Haarlem en anderen, ook hoofdelijk, zoals verzocht. Dan de motie zoals net voorgedragen door GroenLinks en dan de twee overige moties van Trots. Dan stel ik voor dat wij overgaan tot stemming en ik zie en verzoek van de heer Van den Raadt van Trots. Ik vermoed wat hij gaat vragen.

De heer Van den Raadt: Een puntje van de orde, voorzitter. Ik ga u blij maken: de motie van Trots Haarlem gaat ook over het veel te laat inlichten van de raad en die heet afkeuring. Ik zie dat het college nu eigenlijk tot dezelfde conclusie is gekomen en dat treurnis noemt, dus als het logo van Trots Haarlem daarbij mag dan trek ik de motie van Trots Haarlem van afkeuring in.

De voorzitter: Dus de tweede motie die wij in stemming zouden brengen, de motie van Trots, dat was een motie van afkeuring, die wordt ingetrokken.

De heer …: '…'.

De voorzitter: Ik ga nu zo de nummers noemen, natuurlijk, natuurlijk. Want wij gaan zo stemmen. Wij beginnen met hoofdelijk stemmen en dat is motie 4.4, de motie van de VVD, motie van afkeuring wethouder Meijs en daar ga ik dan eerst nog het dictum voordragen voor u, zodat u allen weet waar u mee instemt. Daar staat: 'Spreekt haar afkeuring uit over het functioneren van de wethouder Cultuur rondom de gang van zaken van de stadsdichter en gaat over tot de orde van de dag.' Mevrouw Özogul heeft daar een punt over.

Mevrouw Özogul: Stemverklaring?

De voorzitter: Ja, laten wij eerst een ronde stemverklaringen doen en daarna gaan wij hoofdelijk stemmen inderdaad. Mevrouw Özogul met een stemverklaring, SP. Gaat uw gang.

Mevrouw Özogul: De SP zal de motie van de VVD zeker steunen, juist om de punten die er staan. Wat wij zien is een college die het betreurt, het jammer vindt, met de kennis van nu het anders had gedaan, maar geen enkele zelfreflectie, geen enkel 'het spijt ons, we hebben het fout gedaan'. Dus in die zin steunen wij hem.

De voorzitter: Dank. Zijn er nog andere stemverklaringen? De heer Aynan, Jouw Haarlem. Gaat uw gang.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter. Het college spreekt van een heftig communicatieprobleem, maar er is veel eerder sprake van een heftig probleem met het beoordelingsvermogen, zelfreflectie en de rechte rug van het college. U wist 25 augustus al over de uitspraken en u had deze storm kunnen voorzien. Als u iemand kiest, ga er dan voor staan. Maar dat deed u niet. Toen het u te heet onder de voeten werd heeft u de stadsdichter gewoon gedumpt. U heeft ervoor gezorgd dat wat een feestje zou zijn geëindigd is in een finish met alleen

maar verliezers en u heeft ons allemaal in ons hemd gezet. Ten eerste de gewezen stadsdichter, uzelf, wij, heel Haarlem. Dat valt u aan te rekenen. Daarom zullen wij deze motie volmondig steunen.

De voorzitter: Nog andere stemverklaringen over de motie van de VVD? Mevrouw Leitner, D66.

Mevrouw Leitner: Het debat beluisterend hebben kunnen wij de motie van de VVD inhoudelijk steunen, maar wij vinden het belangrijk dat wij dat als coalitie als geheel doen, vinden het ook belangrijk dat GroenLinks daar als fractie in meedoet, dus we zullen deze motie niet steunen. We steunen onze eigen gezamenlijke motie en verwachten eigenlijk daarmee dat het signaal bij het college des te sterker overkomt.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Actiepartij steunt deze motie. Het college heeft uitgebreid kans gehad om zich in te lezen en ook voldoende maatregelen te treffen zodat de benoeming van de stadsdichter een succes had kunnen zijn, maar heeft het erbij laten zitten. De stadsdichter is vrijdag op het allerlaatste moment gedumpt in onze ogen, om dus de wethouder te beschermen. Dat vinden wij echt buitengewoon treurig. We krijgen hier vervolgens een uren durend betoog waaruit blijkt dat het allemaal van tevoren al volkomen duidelijk had kunnen zijn dat dit niet de stadsdichter had moeten zijn. Wat ons betreft is dat een hele treurige constatering. Wij geloven daar ook niet op voorhand in en daarom zullen wij de motie steunen, ook al zijn we het niet helemaal eens dat er alleen maar in de overweging de Holocaust wordt genoemd, want wat ons betreft had Bataclan daar natuurlijk ook bij gemoeten.

De voorzitter: Nog andere stemverklaringen? Mevrouw Otten van Liberaal Haarlem met een stemverklaring.

Mevrouw Otten: Liberaal Haarlem zal deze motie ook steunen. Een ernstige inschattingsfout is gemaakt door het college en wat mij ook buitengewoon stoort, ik had net mijn vinger daar ook al over opgestoken, is dat social media zo genegeerd wordt door de voorzitter en mogelijk ook door de wethouder. Social media is wel de nieuwe wereld en als daar eerder op gekeken was dan was het sneller duidelijk geworden.

De voorzitter: Zijn er nog andere stemverklaringen? Mevrouw De Raadt, CDA.

Mevrouw De Raadt: Dank u wel, voorzitter. Het CDA sluit zich aan bij de stemverklaring van D66. Wetende dat de motie van de VVD helaas niet op de volledige instemming van de hele raad kan rekenen kiezen wij op dit moment voor de verbinding en de verbinding binnen de coalitie en hopelijk is dat een motie die door de volledige raad gesteund kan worden.

De voorzitter: Mevrouw Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Die reactie van het CDA, maar ook van D66 is natuurlijk eigenlijk een slag in het gezicht van de Haarlemmers, want u blaast heel erg hoog van de toren en dan is het weer een scheet in een netje, er blijft helemaal …

De voorzitter: Mevrouw Van Zetten, dit is geen stemverklaring. Wilt u alstublieft een stemverklaring afleggen?

Mevrouw Van Zetten: Maar dan ga ik verder met mijn eigen stemverklaring, als u het goed vindt. Wat dat betreft, dat past ook helemaal in het verlengde, is de stad gewoon voor paal gezet, nationaal maar ook internationaal is het opgemerkt hoe wij met een stadsdichter omgaan, is gebleken dat men geen idee heeft wat er gebeurt als je een rapper benoemt. Maatregelen zijn niet voortijdig genomen, de verdediging van de

wethouder, eerlijk gezegd ben ik toch wel weer elke keer een beetje gechoqueerd hoe dat dan verdedigd wordt, hoe mensen hun eigen onnozelheid en onwetendheid tentoon kan spreiden in deze raad. Ik vind eerlijk gezegd wat dat betreft een motie van afkeuring voor alleen de wethouder vind ik nog vrij slap, wat mij betreft had het een motie van wantrouwen kunnen zijn, maar ik begrijp ook wel dat de pijlen alleen gericht op deze wethouder eigenlijk tekortdoen het hele falen van het gemeentebestuur in Haarlem. Daarom kom ik dus met mijn motie.

De voorzitter: Nog andere stemverklaringen? De heer Van den Raadt, Trots. Kort en krachtig, alstublieft.

De heer Van den Raadt: Ik had aangegeven dat wij graag mede-indiener willen zijn. Als dat niet erdoor is gekomen dan wil ik wel een stemverklaring doen.

De voorzitter: U bent mede-indiener? Ja, dan is dat doorgekomen. Dan gaan wij nu over naar de stemming. O, de heer Visser, ChristenUnie, heeft ook nog een stemverklaring.

De heer Visser: Voorzitter, het college had beter onderzoek moeten doen en op zijn minst vooraf de raad hierover moeten informeren, maar beter was geweest dit ook publiek te doen na overleg met de toen beoogde stadsdichter. Het college heeft nadrukkelijk spijt betuigd van hoe dit dossier is aangepakt, de ChristenUnie betreurt de hele gang van zaken en vindt dat de wethouder toen er signalen waren veel te naïef heeft gehandeld en meer studie had moeten doen naar de uitspraken van de toen beoogde stadsdichter. We zijn het wel eens met de wijze waarop het college op vrijdag heeft gehandeld en niet dit debat heeft afgewacht, maar een besluit heeft genomen. Wij steunen alles afwegende de moties van afkeuring niet, deze kwestie is al schadelijk genoeg geweest voor alle betrokkenen en voor de stad. We steunen wel de motie van treurnis. Het signaal van de motie van afkeuring over wethouder Meijs lijkt me wel volstrekt helder, maar wij vinden deze motie te ver gaan.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we nu echt over naar stemming en zoals al eerder gezegd zal dat een hoofdelijke stemming zijn. Zoals u weet: als een lid van de raad om een hoofdelijke stemming vraagt gaan wij dat doen. Wij trekken een letter waar wij gaan beginnen. Of nee, een rij moet ik zeggen. Nummer negen. Dan gaan wij bij de presentielijst de namen voorlezen en dat doet onze bijzonder verse en nieuwe griffier. Gaat uw gang, heer Philips.

Griffier Philips: Dank u wel, voorzitter. We beginnen bij de heer Visser. Excuseer als ik niet uw naam meteen goed uitspreek, ik doe mijn best. Visser.

De heer Visser: Tegen.

Griffier Philips: Oomkes.

De heer Oomkes: Tegen.

Griffier Philips: Wisse.

Mevrouw Wisse: Tegen.

Griffier Philips: Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen: Tegen.

Griffier Philips: Timmer-Aukes.

Mevrouw Timmer-Aukes: Tegen.

Griffier Philips: Aynan.

De heer Aynan: Voor.

Griffier Philips: Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Voor.

Griffier Philips: Çimen.

Mevrouw Çimen: Tegen.

Griffier Philips: Dreijer.

De heer Dreijer: Tegen.

Griffier Philips: Blokpoel.

De heer Blokpoel: Voor.

Griffier Philips: El Aichi.

De heer El Aichi: Tegen.

Griffier Philips: Smit.

De heer Smit: Tegen.

Griffier Philips: Van Kessel.

De heer Van Kessel: Voor.

Griffier Philips: Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: Tegen.

Griffier Philips: Otten.

Mevrouw Otten: Voor.

Griffier Philips: Van der Sluis.

Mevrouw Van der Sluis: Tegen.

Griffier Philips: Hulster.

De heer Hulster: Voor.

Griffier Philips: Kok.

Mevrouw Kok: Voor.

Griffier Philips: De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Tegen.

Griffier Philips: Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Tegen.

Griffier Philips: Leitner.

Mevrouw Leitner: Tegen.

Griffier Philips: Drost.

De heer Drost: Tegen.

Griffier Philips: Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Voor.

Griffier Philips: De Groot.

De heer De Groot: Tegen.

Griffier Philips: Yerden.

De heer Yerden: Tegen.

Griffier Philips: Klazes.

Mevrouw Klazes: Tegen.

Griffier Philips: Schneiders.

Mevrouw Schneiders: Tegen.

Griffier Philips: Gün.

De heer Gün: Tegen.

Griffier Philips: Zohri.

De heer Zohri: Tegen.

Griffier Philips: Van den Doel.

De heer Van den Doel: Tegen.

Griffier Philips: Özogul.

Mevrouw Özogul: Voor.

Griffier Philips: Boer.

De heer Boer: Voor.

Griffier Philips: Amand.

De heer Amand: Voor.

Griffier Philips: Oosterbroek.

Mevrouw Oosterbroek: Tegen.

Griffier Philips: Klaver.

De heer Klaver: Tegen.

Griffier Philips: Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Tegen.

Griffier Philips: Rutten.

De heer Rutten: Voor.

De voorzitter: De griffier is nu aan het tellen.

Griffier Philips: 12 voor, 25 tegen.

De voorzitter: Bij deze motie, dat is de motie van de VVD, onder nummer 4.4, 12 stemmen voor en 25 stemmen tegen. Daarmee is deze motie verworpen. Dan gaan we gelijk over naar de beraadslaging bij de volgende motie, dat is de motie zoals ingediend door Hart Voor Haarlem, OPHaarlem en Liberaal Haarlem.

De heer Smit: Voorzitter, zonder OPHaarlem.

De voorzitter: O, zonder OPHaarlem. Er moet daar nog even groot zwart kruis door de digitale versie heen. Is al gebeurd, dan heb ik een oude versie voor mijn neus. Deze motie met tal van overwegingen die ik niet voor ga dragen spreekt haar afkeuring uit over het functioneren van het college rondom de gang van zaken van de nieuwe stadsdichter. U heeft net bijzonder omvangrijke stemverklaringen, alle ruimte gekregen, dus ik kan me haast niet voorstellen dat er nog behoefte is aan een stemverklaring. Behalve bij de heer Smit, die eerst indiener was, maar nu niet meer. Kort en krachtig, alstublieft. Ik stem voor of ik stem tegen, omdat.

De heer Smit: Mijnheer de voorzitter, u gaf net alle ruimte. Ik neem nu een bescheiden tijd. Ik stem voor de motie, omdat ik vind dat het college weer heeft aangegeven de raad niet te zien staan. Damage control was gebaat geweest bij een snelle en te realiseren dialoog met in ieder geval het seniorenconvent. Het seniorenconvent kan bij uitstek een sparringpartner zijn in zo'n moeilijke situatie. Het is niet gebeurd, er is zelfs niet over nagedacht, het college is collectief de fout ingegaan en daarom steun ik de motie, ik zei dat ik de tweede overweging niet deel, maar dat is een detail, het is nu vastgelegd. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul van de SP wil ook nog een stemverklaring. Kort en krachtig, alstublieft.

Mevrouw Özogul: Ik steun de motie en wel om redenen wat mijnheer Smit net noemt. Het tweede bullet ben ik ook geen voorstander van.

De voorzitter: Dank u wel. Nog anderen? De heer Van den Raadt, Trots.

De heer Van den Raadt: Voorzitter, wij gaan voorstemmen. Wat we geleerd hebben vandaag is dat er al 3 keer eerder in 9 jaar een benoeming van stadsdichter verkeerd gaat, dat de burgemeester 34 jaar ervaring heeft op het politieke vlak, dat dat ook niet helpt en dat het nieuwe woord is: 'doorgoogelen'. Dat is ook heel goed, maar naar mijn weten waren we mede-indiener.

De voorzitter: Stond in ieder geval op mijn versie niet boven de motie, dus u heeft mazzel. De heer Aynan, Jouw Haarlem.

De heer Aynan: Jouw Haarlem sluit zich aan bij OPH.

De voorzitter: Dank u wel. Nog anderen behoefte aan stemverklaring? De heer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Actiepartij sluit zich aan bij OPH en Jouw Haarlem.

De voorzitter: Dat waren volgens mij de stemverklaringen als ik de zaal rondkijk. Dan is er wederom verzocht om een hoofdelijke stemming, dus dan weet ik eigenlijk niet of wij volgens het reglement van orde opnieuw een lootje moeten trekken of dat wij weer beginnen bij …

Griffier Philips: We beginnen weer bij de heer Visser.

De voorzitter: Wij beginnen weer bij de heer Visser. Nou, daar gaan we weer. Gaat uw gang.

Griffier Philips: Dank u wel, voorzitter. Visser.

De heer Visser: Tegen.

Griffier Philips: Oomkes.

De heer Oomkes: Tegen.

Griffier Philips: Wisse.

Mevrouw Wisse: Tegen.

Griffier Philips: Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen: Tegen.

Griffier Philips: Timmer-Aukes.

Mevrouw Timmer-Aukes: Tegen.

Griffier Philips: Aynan.

De heer Aynan: Voor.

Griffier Philips: Van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Voor.

Griffier Philips: Çimen.

Mevrouw Çimen: Tegen.

Griffier Philips: Dreijer.

De heer Dreijer: Tegen.

Griffier Philips: Blokpoel.

De voorzitter: De heer Blokpoel heeft de zaal verlaten, begreep ik net.

Griffier Philips: Oké. El Aichi.

De heer El Aichi: Tegen.

Griffier Philips: Smit.

De heer Smit: Voor.

Griffier Philips: Ik herhaal even. De heer Smit zei?

De heer Smit: Voor.

Griffier Philips: Oké. Van Kessel.

De heer Van Kessel: Tegen.

Griffier Philips: Wiedemeijer.

De heer Wiedemeijer: Tegen.

Griffier Philips: Otten.

Mevrouw Otten: Voor.

Griffier Philips: Van der Sluis.

Mevrouw Van der Sluis: Tegen.

Griffier Philips: Hulster.

De heer Hulster: Voor.

Griffier Philips: Kok.

Mevrouw Kok: Voor.

Griffier Philips: De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Tegen.

Griffier Philips: Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Tegen.

Griffier Philips: Leitner.

Mevrouw Leitner: Tegen.

Griffier Philips: Drost.

De heer Drost: Tegen.

Griffier Philips: Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Voor.

Griffier Philips: De Groot.

De heer De Groot: Tegen.

Griffier Philips: Yerden.

De heer Yerden: Tegen.

Griffier Philips: Klazes.

Mevrouw Klazes: Tegen.

Griffier Philips: Schneiders.

Mevrouw Schneiders: Tegen.

Griffier Philips: Gün.

De heer Gün: Tegen.

Griffier Philips: Zohri.

De heer Zohri: Tegen.

Griffier Philips: Van den Doel.

De heer Van den Doel: Tegen.

Griffier Philips: Özogul.

Mevrouw Özogul: Voor.

Griffier Philips: Boer.

De heer Boer: Tegen.

Griffier Philips: Amand.

De heer Amand: Voor.

Griffier Philips: Oosterbroek.

Mevrouw Oosterbroek: Tegen.

Griffier Philips: Klaver.

De heer Klaver: Tegen.

Griffier Philips: Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Tegen.

Griffier Philips: Rutten.

De heer Rutten: Tegen.

De voorzitter: Dat zijn 9 stemmen voor de motie en 27 tegen de motie, waarmee de motie is verworpen. Dan gaan wij over naar de volgende motie, dat is de motie die op mijn scherm in ieder geval nog geen nummer heeft, maar ongetwijfeld 4.6 zal zijn. Die heet ‘Motie stadsdichter treurnis’, ingediend door GroenLinks, PvdA en D66 en Trots en daar heeft de heer Rutten een punt van de orde over.

De heer Rutten: Ik wil even schorsen.

De voorzitter: De heer Rutten heeft gevraagd om een schorsing, dan krijgt hij deze. Hoeveel minuten, mijnheer Rutten?

De heer Rutten: Nou, als ik 5 zeg duurt het een half uur, dus hou daar rekening mee.

De voorzitter: Dan beginnen wij over 3 minuten weer.

Schorsing

De voorzitter: Dat de verzoeker van de schorsing terug is, dus ik verzoek u allen plaats te gaan nemen zodat wij over kunnen gaan naar de beraadslaging. Zoals gebruikelijk krijgt de heer Rutten als verzoeker van de schorsing het woord.

De heer Rutten: Voorzitter, dank u wel. Ik geef een stemverklaring namens de Actiepartij, OPH, Jouw Haarlem, Hart Voor Haarlem, Liberaal Haarlem, SP en de fractie van de VVD zelf. Hoe kan een signaal sterker overkomen door een motie van treurnis ervan te maken, door die af te zwakken, als de coalitie zo laf is om dat te doen? Hoe kan de wethouder Cultuur en het college ervan leren als de coalitie dit doet en verwachten dat wij als oppositie dit steunen? Wij betreuren het ten zeerste dat er van zelfreflectie geen enkele sprake is. Ons hart zeg dat we niet mee willen doen aan dit soort spelletjes die de coalitie nu speelt, maar we kennen onze democratische plicht en blijven zitten en zullen tegenstemmen.

De voorzitter: Dank u wel voor de stemverklaring. Zijn er nog andere partijen met een stemverklaring? Nee? De heer Visser van de ChristenUnie, zie ik. Gaat uw gang.

De heer Visser: Voorzitter, wij blijven bij onze vorige stemverklaring, dat wij de motie van treurnis steunen en wij nemen afstand van dat het een politiek spel zou zijn. Wij vinden dat de oorspronkelijke motie van de VVD, hoewel daar hele duidelijke signalen in stonden, te fors was geformuleerd, dus daarom steunen wij die motie niet en deze motie van treurnis wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Visser. Ik heb niet de hele opsomming van de heer Rutten onthouden, maar ik denk dan dat we zo alleen nog maar indieners hebben en de rest vertegenwoordigd door de heer Rutten. Dus dan gaan wij over naar de stemming en die gaat gelukkig niet hoofdelijk, maar gewoon bij hand opsteken. Welke partijen stemmen voor deze motie? Dat zijn de fracties van GroenLinks, PvdA, D66, CDA, Trots Haarlem, ChristenUnie en dan heb ik ze volgens mij allemaal gehad. Dan kijk ik even op hoeveel stemmen bij dan uitkomen. Ik kijk links en rechts, want er wordt hier dubbel geteld. Dat zijn 26 stemmen voor, waarmee deze motie is aangenomen. Dan gaan wij over naar de 2 overgebleven moties van Trots Haarlem. Dan beginnen wij met motie 4.1, ‘Commissie stadsdichter M/V is ook divers’, waarbij het dictum luidt: ‘Draagt het college op om ook het diversiteitsaspect en afspiegelingsprincipe toe te passen op de commissie die de stadsdichter zoekt.’ Zijn daar stemverklaringen voor? Neen, dan gaan wij over tot stemming. Wie stemt er voor deze motie? Dat is de fractie van Trots Haarlem, daarmee is de motie verworpen. Dan gaan wij over tot stemming van motie 4.2, ‘Stadsdichter verdient een tweede kans’. Daarbij luidt het dictum: ‘Draagt het college op om als criteria aan de commissie die de stadsdichter zoekt als voorwaarde mee te geven dat de toekomstig stadsdichter altijd een tweede kans verdient en dus maximaal één keer eerder veroordeeld mag zijn geweest.’ Wie heeft er een stemverklaring? Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul: Wij inderdaad dat iedereen een tweede kans verdient, maar dat willen wij niet bij voorbaat voor instemmen. Het hangt af van de situatie en wij zijn niet voor iedereen gelijk een tweede kans.

De voorzitter: Dank u wel. De ChristenUnie, de heer Visser heeft een stemverklaring.

De heer Visser: Een beetje vergelijkbaar met de SP. Inderdaad, mensen verdienen een tweede kans, maar om het nu juridisch aan één veroordeling te koppelen. Het hangt echt van de situatie af en in hoeverre iemand afstand neemt van het verleden.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Visser. Dan gaan wij over tot stemming. Wie stemt er voor deze motie? Motie 4.2, 'Stadsdichter verdient een tweede kans'. Dat is de motie van Trots Haarlem. Daarmee is de motie verworpen.

5. Sluiting

Blijft u allen alstublieft nog even zitten en luister naar mij. Zo meteen gaat hier de commissie Beheer plaatsvinden, ik wil u daarom ook vriendelijk verzoeken om de tafels en microfoons met het alcoholdoekje wat daarvoor beschikbaar is schoon te maken, zodat wij hier geruisloos door kunnen vergaderen. De commissie Beheer zal gelijk hierna van start gaan in verband met de insprekers die zitten te wachten. Wij hebben net een uitgebreide een pauze gehad, dus wij gaan …

Mevrouw …: '…'.

De voorzitter: Mij is nadrukkelijk verzocht om gelijk door te gaan, dus wij hebben een kleine change of seats en de commissie Bestuur gaat in de raadzaal plaatsvinden.

De heer Aynan: Voorzitter?

De voorzitter: Ja?

De heer Aynan: Voor de nieuwe griffier: dit is niet zo gewoonlijk, hoor, in Haarlem.

De heer …: Voor de nieuwe griffier: laten we er een gewoonte van maken.

De voorzitter: Nu is hierbij deze vergadering gesloten. Wij gaan hier over enkele minuten verder als de wisseling heeft plaatsgevonden met de raadscommissie Beheer en op een ander kanaal ook digitaal in een andere zaal fysiek gaat de raadscommissie Bestuur verder. Wilt u naast uw tafel schoonmaken ook het afval alstublieft meenemen, is het verzoek. Dus afval meenemen, tafel ontsmetten, microfoon ontsmetten en graag naar uw andere vergadering gaan. Dank u wel en een prettige vergaderavond. Ook dank u wel, kijkers en luisteraars thuis, voor het bijwonen van dit debat.